

Retorische strategieën van de legale cannabis- industrie: een kwalitatieve analyse van het discours

Masterproef neergelegd tot het behalen van
de graad van Master in de Criminologische Wetenschappen
door **02006893 Namèche Elise**

Academiejaar 2023-2024

Promotor :
Prof. dr. Tom Decorte

Commissaris :
Dhr. Jarich Kéresdedjian

Aantal woorden: 14.235

Abstract

Objective: The legal cannabis industry is growing worldwide, making it necessary to implement strict regulations to protect public health. This study investigates how the legal cannabis industry attempts to influence public health policies, drawing parallels with strategies used by other substance industries such as alcohol and tobacco. The research question that this study focusses on is: “What are the arguments the legal cannabis industry uses to oppose those government policy proposals which damage their commercial interests?”. **Method:** A qualitative case study was conducted, using a deductive discourse analysis of 41 testimonies from 23 different speakers, derived from eight public hearings on three different bill proposals in Washington State. All three bills relate to regulating THC content in cannabis products. These public hearings were spread across various committees of both the House of Representatives and the Senate. This method was employed to identify and categorise the arguments used by industry actors to defend their interests and influence policy decisions. Transcripts of the testimonies were coded to identify recurring themes and strategies. **Results:** The study identified seven rhetorical strategies used by actors of the cannabis industry that are similar to those found in other industries. The most frequently employed strategy was the proposal of alternative solutions, such as public education, despite evidence showing that this is not an efficient approach. Contrary to what previous research indicates, questioning research and science, a strategy commonly used by the alcohol and tobacco industries, was less frequently observed. **Conclusion:** The findings indicate that the cannabis industry is actively trying to influence public health policies by employing rhetorical strategies similar to those used by other substance industries. This could result in legislative capture, where the cannabis industry exerts excessive influence on public health policy. The knowledge about the cannabis lobby strategies can help public health advocates to oppose and to spread alternative narratives that protect the public's health and resonate with legislators and the general public. Further research is recommended to explore these strategies in different contexts and to develop countermeasures that public health advocates can use to promote unbiased policy-making.

Keywords

Cannabis; lobbying; public health policy

Cannabis; lobbyen; volksgezondheidsbeleid

Woord vooraf

Het afronden van deze masterproef markeert het einde van mijn boeiende en leerzame reis in de criminologie. Dit onderzoek richt zich op de strategieën die de legale cannabisindustrie hanteert om beleidsvoorstellen van de overheid die hun commerciële belangen kunnen schaden, tegen te werken. Door middel van een discoursanalyse van drie wetsvoorstellen uit de staat Washington, heb ik geprobeerd inzicht te krijgen in de retorische strategieën die de industrie gebruikt om invloed uit te oefenen op het cannabisbeleid.

Deze masterproef was niet mogelijk geweest zonder de steun en begeleiding van een aantal belangrijke personen. Allereerst wil ik professor Decorte, mijn promotor, bedanken voor zijn waardevolle inzichten, voortdurende steun en feedback gedurende het hele proces. Zijn expertise en geduld hebben me geholpen mijn onderzoek naar een hoger niveau te tillen.

Daarnaast ben ik ook Mevrouw Ongenaert bijzonder dankbaar voor haar praktische adviezen en de tijd die ze investeerde om me bij te staan bij verschillende aspecten van mijn onderzoek.

Uiteraard verdienen mijn ouders mijn diepste dankbaarheid. Hun onvoorwaardelijke steun, waaronder het vele keren nalezen, heeft me in staat gesteld om mijn studie succesvol af te ronden. Jullie vertrouwen in mijn capaciteiten heeft me door moeilijke momenten heen geholpen.

Tot slot wil ik mijn vrienden bedanken voor hun voortdurende aanmoediging tijdens deze intensieve periode. Jullie waren er altijd om me op te vrolijken en hebben ervoor gezorgd dat ik met veel voldoening en plezier kan terugkijken op de afgelopen vier jaar

Deze masterproef is niet alleen het resultaat van mijn eigen inspanningen, maar ook van de steun en aanmoediging van deze fantastische mensen. Ik hoop dat mijn werk een bijdrage kan leveren aan het inzicht in de complexiteit van beleidsvorming en de invloed van commerciële belangen op het volksgezondheidsbeleid.

Elise Namèche,

Gent, 12 augustus 2024.

Inhoudstafel

Abstract	I
Woord vooraf.....	II
1 Inleiding	1
2 Theoretisch kader	5
2.1 Inleiding	5
2.2 Lobbyen.....	5
2.2.1 Draaideurpolitiek.....	6
2.2.2 Regulatory capture	7
2.3 Onderzoek naar lobbypraktijken	8
2.4 Link tussen cannabisindustrie en andere industrieën	9
2.5 Retorische strategie	11
2.6 Retorische strategieën van andere industrieën	11
2.6.1 Wetenschappelijk onderzoek in vraag stellen.....	11
2.6.2 Negatieve gevolgen regelgeving benadrukken	12
2.6.3 Economische impact benadrukken.....	13
2.6.4 Sensibiliseringsprogramma's en voorlichtingscampagnes promoten	13
2.6.5 Verantwoordelijkheid bij de gebruiker leggen	14
2.6.6 Handhaving van bestaande regelgeving.....	14
2.7 Conclusie.....	14
3 Empirisch onderzoek.....	16
3.1 Inleiding	16
3.2 Onderzoeksvragen en onderzoeksdoel	16
3.3 Onderzoeksmethode	16
3.3.1 Meervoudige gevalstudie	16
3.3.2 Kwalitatieve inhoudsanalyse: discoursanalyse	17
3.3.3 Deductieve analyse.....	18
3.4 Onderzoeksopzet	19
3.4.1 Dataverzameling.....	19
3.4.2 Inclusiecriteria getuigenissen	22
3.4.3 Overzicht getuigenissen	23

3.4.4	Overzicht wetsvoorstellen	27
4	Onderzoeksresultaten	29
4.1	Inleiding	29
4.2	Alternatieve oplossing voorstellen	31
4.2.1	Ander wetsvoorstel.....	31
4.2.2	Voorlichting.....	31
4.3	Economische schade benadrukken.....	32
4.4	Negatieve gevolgen bij beperking van toegang	34
4.5	Probleemverschuiving.....	35
4.6	Kritiek op het wetsvoorstel	37
4.7	Onderzoek in vraag stellen	38
4.8	Prohibitie werkt niet	39
5	Discussie.....	41
5.1	Methodologische beperkingen	41
5.2	De onderzoeksvraag	42
5.3	Aanbevelingen.....	43
6	Conclusie.....	45
7	Bibliografie.....	47
8	Perstekst	I
9	Bijlagen	III
	Data Management Plan (DMP)	III

1 Inleiding

Er vindt momenteel een belangrijke verschuiving plaats in het traditionele cannabisbeleid. De trend verschuift steeds meer van een volledig verbod naar de regularisatie van de cannabismarkt. Dit wordt steeds vaker gezien als een veelbelovend beleidsmodel voor het waarborgen van de gezondheid en veiligheid van individuen. Deze verschuiving heeft op haar beurt het landschap van het drugsbeleid en de voorwaarden van het debat fundamenteel veranderd (Decorte, 2018). Gedurende lange tijd was cannabis wereldwijd verboden en vanaf de jaren '70 werd in de Verenigde Staten zelfs gesproken van een *'war on drugs'* onder leiding van president Nixon. In Nederland begon men rond die periode met het experiment van de coffeeshops, daar koos men voor een gedoogbeleid. Deze coffeeshops bestaan nog steeds en zijn een verkooppunt voor cannabis voor recreatief gebruik. Uiteindelijk werd ook in de Verenigde Staten duidelijk dat deze 'oorlog tegen drugs' weinig resultaat opleverde, in 1996 heeft California als eerste staat in de Verenigde Staten cannabis gelegaliseerd voor medicinaal gebruik, gevolgd door verschillende andere staten, waaronder Washington en Colorado in 2012. Ook in andere delen van de wereld voerden regering een steeds progressiever beleid ten aanzien van cannabis, zoals in Malta en Canada (Wheeldon & Heidt, 2023). In Malta is sinds 2021 cannabis gelegaliseerd volgens het *cannabis social club* model, hierbij kunnen mensen een beperkte hoeveelheid (zeven gram) cannabis bezitten en maximum vier planten kweken voor persoonlijk gebruik. Dit kan bij hen thuis maar kan ook in een cannabisclub zonder winstoogmerk die tot zeven gram cannabis per dag mag verkopen aan maximaal 500 leden. Het concept van *cannabis social clubs* is gebaseerd op het idee dat als een individu niet wordt vervolgd voor het kweken van cannabis voor persoonlijk gebruik, dan zouden 20 mensen bijvoorbeeld ook niet vervolgd moeten worden voor het gezamenlijk kweken van 20 planten, privé en uitsluitend voor eigen consumptie (European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction, 2023). Recentelijk heeft ook de Duitse regering cannabis gelegaliseerd volgens een gelijkaardig model. In de eerste fase werd het bezit, het privé kweken en het consumeren van bepaalde hoeveelheden cannabis voor volwassenen toegestaan. In de tweede fase, die startte in juli 2024, zullen zogenoemde kwekersverenigingen onder strenge voorwaarden en staatscontrole, cannabis kunnen telen en aan hun leden leveren (Belga, 2024).

Uit een rapport van het Europees Waarnemingscentrum voor Drugs en Drugsverslaving blijkt dat er in Europa de afgelopen twintig jaar een duidelijke trend is om gevangenisstraffen voor kleine overtredingen met betrekking tot cannabisbezit te verlagen of zelfs volledig af te

schaffen. Sommige landen, zoals Nederland en Spanje, experimenteren met het toestaan van een beperkt aanbod van cannabis voor recreatief gebruik door volwassenen, soms op stedelijk niveau (European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction, 2023). Verschillende landen hebben cannabis gelegaliseerd, maar de modellen die zij hiervoor hanteren, verschillen aanzienlijk. Bijvoorbeeld, de coffeeshops in Nederland worden op een geheel andere manier gereguleerd dan de verkooppunten in Washington. Er zijn verschillende modellen mogelijk voor een cannabisbeleid als alternatieven voor prohibitie, zoals het toestaan dat volwassenen telen voor eigen gebruik, de verkoop binnen *cannabis social clubs*, of het Nederlandse coffeeshopmodel, waarbij lokaal gecontroleerde detailhandel zonder commerciële productie gelegaliseerd is. Naast deze modellen bestaat er een beleidsmodel waarbij de overheid de productieketen beheert via een overheidsmonopolie of een commercieel model waarbij enkel bedrijven met een winsttoegmerk cannabis verkopen (Caulkins et al., 2015).

In de Verenigde Staten gaat de discussie voornamelijk over twee opties: enerzijds de handhaving van het verbod waarbij de sancties worden verlaagd en anderzijds de implementatie van een commercieel model zoals dat bij alcohol gehanteerd wordt. De staat Colorado en de staat Washington hebben ervoor gekozen om te werken met het commerciële, of zogenaamde alcoholmodel. Door dat model te implementeren hebben Colorado en Washington besloten om professioneel beheerde leveranciers toe te staan die schaalvoordelen kunnen realiseren en een gevarieerd aanbod aan producten kunnen promoten. Bovendien hebben ze bepaald dat deze leveranciers particuliere bedrijven kunnen zijn waarbij streven naar winstmaximalisatie geoorloofd is. Er is echter bezorgdheid geuit dat winst maximaliserende cannabisbedrijven zich zullen richten op zware gebruikers. Net als de alcoholindustrie zal de commerciële cannabisindustrie waarschijnlijk proberen een markt van zware gebruikers te ontwikkelen en intensief reclame maken om de consumptie van hun producten te stimuleren. Een ander bekommernis met betrekking tot dit commerciële model, is het gebruik van lobbypraktijken aangezien er voor cannabis, net zoals voor alcohol, een krachtige lobby kan ontstaan die strijdt tegen regulering en belasting. Een op winst gerichte industrie zal waarschijnlijk het toekomstige beleid van regelgevende instanties ten opzichte van cannabis beïnvloeden, terwijl andere beleidsopties wetgevers en regelgevende instanties wel in staat zouden stellen om te handelen met meer aandacht voor het algemeen belang (Caulkins et al., 2015). De staat Washington legaliseerde cannabis voor recreatief gebruik in 2012 met Initiatief 502, deze legalisering wordt door sommigen als een succes beschouwd aangezien het aantal arrestaties voor cannabis-gerelateerde criminaliteit in de staat sinds de invoering aanzienlijk gedaald is. Daarnaast zijn de kosten voor de handhaving van de

cannabiswetgeving sterk verminderd en heeft de staat bovendien aanzienlijke fiscale voordelen gerealiseerd door belastinginkomsten uit de verkoop van cannabis. Tot slot zag de staat geen significante stijging in het cannabisgebruik onder jongeren en geen toename van cannabis-gerelateerde auto-ongelukken (Mosher & Akins, 2020).

Hoewel cannabis al decennialang beschikbaar is onder verschillende beleidsregimes, is de legalisatie van grootschalige commerciële productie een recente ontwikkeling, zoals te zien is in Canada, Uruguay en verschillende Amerikaanse staten. Deze verschuiving van kleinschalige naar grootschalige commerciële productie heeft geleid tot een aanzienlijk internationaal debat over de toekomstige beleidsaanpak van cannabis. Het is belangrijk om de strategieën die de legale cannabisindustrie waarschijnlijk zal gebruiken in haar pogingen invloed uit te oefenen op beleids- en regelgevingsprocessen te begrijpen en hierop te anticiperen. Dit kan gedaan worden door de strategieën van de alcohol- en tabaksindustrie te bestuderen (Adams et al., 2021). Onderzoek naar deze industrieën heeft aangetoond hoe bedrijven zich verzetten tegen effectieve regelgeving, zoals wijzigingen in accijnzen, minimumprijzen, openingstijden en marketing. In plaats daarvan promoten zij vaak ineffectieve maatregelen, zoals zelfregulering door de industrie, publieke voorlichtingscampagnes en individuele verantwoordelijkheid (McCambridge et al., 2018; Savell et al., 2014, 2015). Daarnaast zoeken deze industrieën vaak samenwerkingsverbanden op met overheidsinstanties en niet-gouvernementele organisaties (NGO's) om de regelgeving en onderzoeksprioriteiten te beïnvloeden. Vergelijkbare ontwikkelingen zijn waargenomen bij de cannabissector in de Verenigde Staten waarbij er politieke donaties aan industrie-vriendelijke politieke kandidaten plaatsvonden om zo de politieke invloed van de opkomende bedrijfssector te vergroten. De industrie lobbyt ook bij overheidsinstanties tegen strengere controles op pesticiden en de potentie van legale cannabis. Hoewel de legale cannabisindustrie zich nog in een vroeg stadium van ontwikkeling bevindt, is het belangrijk om na te denken over de manieren waarop ze invloed zullen proberen uit te oefenen op beleid en regelgeving, vooral omdat de industrie snel groeit en steeds mondialer wordt (Adams et al., 2021).

De onderzoeksvraag van deze masterproef “Wat zijn de argumenten die de legale cannabisindustrie gebruikt tegen de overheid om oppositie te voeren tegen die beleidsvoorstellen van de overheid die ingaan tegen hun commerciële belangen?” wordt beantwoord aan de hand van een meervoudige gevalstudie van drie wetsvoorstellen uit Washington. Door middel van een discoursanalyse worden deze wetsvoorstellen onderzocht om inzicht te krijgen in de retorische strategieën die de cannabisindustrie hanteert om het cannabisbeleid te beïnvloeden. Het

uitgangspunt van deze masterproef is het volksgezondheidsperspectief, waarbij de focus ligt op de gezondheid van de gehele bevolking in plaats van op individuele gezondheid. Dit betekent dat gezondheid wordt benaderd vanuit een breed, collectief standpunt.

Het eerste hoofdstuk van deze masterproef biedt een beknopt theoretisch kader over lobbyen, onderzoek naar lobbyen en verschillende retorische strategieën. De focus ligt hierbij niet enkel op de cannabislobby, maar ook op de retorische strategieën van andere sectoren. Dan volgt een uitgebreide bespreking van de gehanteerde methodologie, nadien de presentatie van het onderzoeksopzet samen met de onderzoeksvraag. Voor deze masterproef is er gekozen voor een discoursanalyse aan de hand van een meervoudige gevalstudie. Daarna volgt een gedetailleerde weergave van de kwalitatieve onderzoeksresultaten met een kritische analyse van de bevindingen in relatie tot de bestaande literatuur en een wetenschappelijke discussie waarin de onderzoeksvragen worden beantwoord. Een samenvattende conclusie sluit tenslotte deze masterproef af.

2 Theoretisch kader

2.1 Inleiding

Dit hoofdstuk geeft een overzicht van de bestaande literatuur over retorische strategieën, waarvan belanghebbenden, zoals lobbygroepen, zich bedienen om beleidsmakers te overtuigen van hun standpunten. Deze uiteenzetting geeft toelichting over wat lobbyen inhoudt en welke mogelijke gevaren hiermee gepaard gaan, zoals de draaideurproblematiek, *regulatory capture* en *legislative capture*, vervolgens komt de link aan bod tussen de cannabisindustrie en andere industrieën. Tot slot volgt een definitie van wat retorische strategieën zijn, met een overzicht van gelijkaardige strategieën die andere industrieën hanteren en de mate waarin deze al zijn teruggevonden bij de cannabisindustrie.

2.2 Lobbyen

Lobbyen is het proces waarbij bedrijven en andere belanghebbende organisaties politieke invloed uitoefenen door gerichte communicatie van informatie en materiële uitwisseling met politieke functionarissen, met als doel het aannemen, handhaven of aanpassen van openbaar beleid (Bombardini & Trebbi, 2020). Het verdedigen van de belangen van individuen, bedrijven en andere organisaties, met als doel het beïnvloeden van de meningen, beleidsvorming en stemgedrag van wetgevers, vormt een centraal beginsel van een representatieve democratie (De Figueiredo & Richter, 2013). Volgens de definitie van de Europese Unie omvat lobbyen activiteiten die verband houden met bijeenkomsten, evenementen en het leggen van direct contact met beleidsmakers en wetgevers, deelname aan openbare raadplegingen en de productie en verspreiding van standpunten en informatiebrieven (Lock & Davidson, 2023). Lobbyen kan beleidsmakers waardevolle inzichten en informatie verschaffen en kan belanghebbenden de mogelijkheid geven tot de ontwikkeling en de uitvoering van overheidsbeleid (OECD, 2010).

Bedrijven in verschillende sectoren investeren aanzienlijke bedragen in lobbyactiviteiten. Zo besteedde de farmaceutische industrie in de Verenigde Staten tussen 1999 en 2018 jaarlijks gemiddeld 233 miljoen USD aan lobbyen (Wouters, 2020). Van 1998 tot 2020 gaven de alcohol-, gok-, en de tabaksindustrie samen met de industrie voor ultrabewerkte voeding gezamenlijk ongeveer 3,26 miljard USD uit aan lobbyen in de Verenigde Staten (gecorrigeerd naar de waarde van 2020). Dit bedrag vertegenwoordigt 5,7% van de totale lobbyuitgaven in de Verenigde Staten gedurende deze periode. Van deze industrieën spendeerde de industrie voor ultrabewerkte

voeding het meeste, namelijk 1,15 miljard USD, gevolgd door de gokindustrie met 817 miljoen USD, de tabaksindustrie met 755 miljoen USD, en de alcoholindustrie met 541 miljoen USD (Chung et al., 2024).

2.2.1 Draaideurpolitiek

Lobbyen kan leiden tot belangenverstrengeling, waarbij bepaalde sectoren of industrieën een disproportioneel grote invloed op het beleid kunnen uitoefenen ten gunste van hun eigen belangen, zoals ook blijkt uit het fenomeen van draaideurpolitiek, in het Engels *'revolving door politics'*. Dit houdt in dat huidige of recent afgetreden politici hun carrière voorzetten in het bedrijfsleven of bij andere gevestigde maatschappelijke organisaties. Omgekeerd kunnen personen uit de private sector voor de overheid gaan werken, waarbij zij hun expertise en netwerk inzetten om de relaties tussen de overheid en organisaties in bepaalde sectoren te verbeteren. Hierdoor bestaat het risico dat beleidsmakers te veel aandacht hebben voor de belangen van een specifieke sector of bedrijf, omdat ze soms eerder in die sector hebben gewerkt of overwogen na hun politieke carrière in die private sector aan de slag te gaan. De kennis en het uitgebreide netwerk van deze individuen, met name hun inzicht in besluitvormingsprocessen, zijn bijzonder waardevol voor organisaties die beleid willen beïnvloeden. Het is bovendien logisch dat politici hun expertise elders willen inzetten wanneer hun politieke loopbaan stagneert of wanneer zij geen uitvoerende functies meer ambiëren. De draaideurproblematiek wordt echter problematisch wanneer beleidsmakers actief blijven binnen dezelfde sector. Het grote maatschappelijke probleem van dit fenomeen is dat de voordelen van deze uitwisseling voornamelijk op individueel of organisatieniveau liggen, wat tot concurrentievoordelen leidt, terwijl de maatschappij blijft zitten met de mogelijke nadelen (Fraussen & Braun, 2018).

OpenSecrets is een organisatie zonder winstoogmerk die één van de meest uitgebreide databanken bijhoudt over politieke donaties, lobbyuitgaven en draaideurpraktijken in de Verenigde Staten (Chung et al., 2024). Deze Amerikaanse onderzoeksorganisatie volgt de geldstromen in de Amerikaanse politiek en stelt gegevens en analyses op met als doel de democratie te versterken. Ze documenteert het fenomeen van de draaideurpolitiek door een databank bij te houden van elke Amerikaan met eerdere of huidige overheidservaring die ook ooit een professionele positie in de particuliere sector heeft bekleed of momenteel bekleedt. Hierbij is te verwachten dat deze personen proberen invloed uit te oefenen op overheidsbeleidsbeslissingen. De databank bevat individuen uit diverse industrieën, waaronder de farmaceutische, tabaks-, alcohol- en cannabis-industrie (OpenSecrets, z.d.).

2.2.2 *Regulatory capture*

Een mogelijk gevaar van lobbyen is ‘*regulatory capture*’ dat ten koste gaat van het algemeen belang en effectief overheidsbeleid (OECD, 2010). Er is geen eenduidige definitie van *regulatory capture*, in brede zin verwijst het naar het proces waarbij speciale belangen de overheidsinterventie in verschillende vormen beïnvloeden. In een meer specifieke betekenis duidt het op het fenomeen waarbij gereguleerde monopolies de overheidsinstanties die toezicht op hen zouden moeten houden, manipuleren (Wren-Lewis, 2011). Een andere definitie is die van Hempling (2014) die *regulatory capture* beschrijft als een toestand waarbij beleidsmakers, in plaats van onafhankelijk en in het algemeen belang te handelen, te veel worden beïnvloed of gestuurd door de belanghebbenden die ze zouden moeten reguleren. Dat leidt tot een falen in het effectief vervullen van hun regulerende taken. *Regulatory capture* omvat volgens Hempling geen illegale handelingen zoals financiële omkoping, bedreigingen en beloftes van een carrière na de regulering, want dat zijn namelijk vormen van corruptie, geen *capture*. Het gevaar van *regulatory capture* is dat het kan leiden tot regelgeving die overdreven voordelig is voor een bepaalde industrie en dat het beleid er niet in slaagt consumenten en het algemeen belang voldoende te beschermen. Om het risico op *regulatory capture* te beperken kan men de discretionaire bevoegdheid van regelgevers reduceren om zo de kans op beïnvloeding zo klein mogelijk te maken (Wren-Lewis, 2011). In de Nederlandstalige literatuur is geen exacte vertaling terug te vinden van het begrip ‘*regulatory capture*’, het woord ‘verkleving’ wordt wel gebruikt om te verwijzen naar een situatie waar een toezichthouder zich te veel gaat identificeren met de belangen en bezwaren van de sector waar hij toezicht op houdt (De Moor-Van Vugt, 2014).

Een specifieke en krachtige vorm van *regulatory capture* die zich kan voordoen in alle takken van de overheid, de uitvoerende, wetgevende en rechterlijke macht, evenals binnen overheidsinstanties is *legislative capture*. Dit is het proces waarbij publieke wetgevingsbeslissingen consistent of herhaaldelijk worden geleid weg van het algemeen belang naar de belangen van een specifieke belangengroep of persoon. Dit staat haaks op een eerlijk beleidsvormingsproces en ondermijnt de kernwaarden van de democratie. *Legislative capture* is onder andere vastgesteld bij de industrieën van ongezonde voeding en dranken, alcohol en tabak, en verloopt zowel via lobbyen als ook via politieke donaties. Het doel van grote politieke donaties van een industrie is om op een legale manier invloed te kopen. Deze bedrijven hebben verschillende commerciële belangen die haaks staan op de volksgezondheid. Het is daarom belangrijk om *legislative capture* te vermijden en de publieke belangen te beschermen, hiervoor is het noodzakelijk dat er

voldoende transparantie en eerlijkheid is bij beleidsprocessen. *Legislative capture* kan leiden tot een verzwakking van de democratische waarden aangezien de publieke besluitvorming wordt gestuurd in het voordeel van specifieke groepen in plaats van het algemeen belang. Het kan ook zorgen voor corruptie en belangenverstrengeling, er kan namelijk sprake zijn van wederzijds voordelige relaties tussen wetgevers en belangengroepen en kan resulteren in een verlies van vertrouwen in de overheid. Tot slot kan *legislative capture* resulteren in een vermindering van de publieke gezondheid. De wetgeving die is beïnvloed door commerciële belangen van industrieën zoals de cannabisindustrie, kan de effectiviteit van gezondheidsmaatregelen verminderen, wat leidt tot hogere niveaus van ziektes, verslaving en sterfgevallen (Brown, 2019).

2.3 Onderzoek naar lobbypraktijken

Er bestaan verschillende benaderingen voor het onderzoeken van lobbyactiviteiten. Onderzoekers baseren zich vaak op verschillende indicatoren om lobbyactiviteiten te meten, zoals registraties van actieve lobbyisten, uitgaven aan lobbyen, bijgewoonde vergaderingen, schriftelijke opmerkingen en inzendingen bij overheidsconsultaties, wetsvoorstellen en deelname aan commissies. De meeste onderzoeken richten zich op drie belangrijke variabelen: ten eerste de soorten overheidsactoren die het doelwit zijn van lobbyen, ten tweede de beleidsmaatregelen van interesse en tot slot de lobbyisten zelf of hun cliënten (Lacy-Nichols et al., 2023). Een beter begrip van de retoriek van de cannabisindustrie kan worden gebruikt door voorstanders van de volksgezondheid om tegenargumenten te ontwikkelen en alternatieve verhalen te verspreiden die de gezondheid van het publiek beschermen (Carlini et al., 2024).

Uit een *scoping review* van Lacy-Nichols et al. (2023) blijkt dat het gebrek aan kritische gegevens een belangrijke uitdaging is in het lobbyonderzoek, regeringen opteren ervoor slechts beperkte informatie vrij te geven en limiteren op die manier in grote mate het onderzoek naar lobbypraktijken. Deze *review* benadrukt de inconsistentie in zowel de omvang als de kwaliteit van de beschikbare gegevens, vooral in landen buiten Noord-Amerika en de EU. De onderzoekers benadrukten de noodzaak om de transparantie-eisen te verbeteren om relevante gegevens toegankelijk te maken. Gegevens over lobbyen kunnen verschillende aspecten omvatten, zoals uitgaven voor lobbyactiviteiten, de samenstelling van lobbyorganisaties, de netwerken van belangengroepen, de politieke opvattingen van lobbyisten en de diverse vormen van lobbyen, waaronder vergaderingen met ministers, adviseurs en ambtenaren, verzoeken om bijeenkomsten, voorstellen voor wetswijzigingen, deelname aan commissies en meer.

De databank van *OpenSecrets* biedt de mogelijkheid om lobbyuitgaven over een tijdsperiode te volgen, wat waardevol kan zijn voor organisaties die zich inzetten voor de volksgezondheid. Hiermee kunnen zij inzicht krijgen in de focus van verschillende industrieën en de beleidskwesties die deze industrieën actief proberen te beïnvloeden. Bepaalde pieken in lobbyuitgaven komen vaak overeen met specifieke beleidsvoorstellen. Zo was er in 2009, toen een belasting op suikerhoudende dranken werd voorgesteld, een significante toename in lobbyactiviteiten door de industrie voor ultrabewerkte voeding, met name door fabrikanten van suikerhoudende dranken en hun belangrijkste lobbyorganisatie, de *American Beverage Association*, die dat jaar meer dan 22 miljoen dollar uitgaf aan lobbyen. De databank van *OpenSecrets* kan worden gebruikt om te analyseren of pieken in lobbyen overeenkomen met de ontwikkeling van een bepaald beleid of regelgeving, evenals om een beeld te krijgen met wie lobbyisten tijdens een bepaalde periode hebben vergaderd en of een Congreslid tijdens deze periode lid was van een specifieke commissie (Chung et al., 2024).

Een veel gebruikte lobbytechniek omvat het verdedigen van belangen in een commissie met betrekking tot een specifiek wetsvoorstel of beleidsvoorstel. Directe interactie in een commissie geeft belangengroepen de mogelijkheid om meer gespecialiseerde en discrete informatie aan wetgevers te verstrekken om zo de inhoud van voorgestelde wetgeving te beïnvloeden. Deze directe interactie ontstaat wanneer belanghebbenden tijdens een publieke hoorzitting een getuigenis afleggen om de belangen van hun groep te verdedigen met betrekking tot een beleidsvoorstel (Hojnacki & Kimball, 1999). Deze masterproef onderzoekt deze vorm van lobbyen.

2.4 Link tussen cannabisindustrie en andere industrieën

Er zijn duidelijke verbanden tussen de cannabisindustrie en andere sectoren die schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid, zoals de tabaks-, alcohol-, farmaceutische, en frisdrankindustrie. Dit komt doordat sommige van deze producten subsidiair en/of complementair zijn aan elkaar. Subsidiair betekent dat het ene middel de plaats inneemt van het andere en complementair betekent dat het ene middel het andere aanvult of beter maakt. Hierdoor kan beleid gericht op het ene middel onbedoeld het gebruiksgedrag van het ander middel beïnvloeden. De legalisatie van cannabis heeft daarom een invloed op gebruik van andere middelen zoals alcohol en tabak (Subbaraman, 2016).

Tabak en cannabis worden beschouwd als complementaire goederen, wat inhoudt dat de gebruiker ervan ze vaak gezamenlijk consumeert. Een stijging in de verkoop van het ene product

leidt doorgaans tot een stijging in de verkoop van het andere. De legale cannabisindustrie is daarom een potentiële interessante partner voor de tabaksindustrie, aangezien de legalisering van cannabis invloed kan hebben op de verkoop van tabaksproducten (Cameron & Williams, 2001). Bovendien gaat het roken van tabak vaak vooraf aan cannabisgebruik en hebben tabaksrokers een significant hogere kans om later cannabis te gebruiken (Agrawal & Lynskey, 2009). Recent onderzoek in de Verenigde Staten suggereert echter dat de legalisatie van cannabis leidt tot een vermindering van sigarettengebruik (Fedorova et al., 2023).

In tegenstelling tot tabak, bestaat er minder consensus over de vraag of alcohol en cannabis complementaire of subsidiaire middelen zijn. Er is bewijs dat zowel de hypothese ondersteunt dat cannabis als vervanging voor alcohol fungeert, als de hypothese dat cannabis het gebruik van alcohol aanvult (Gunn et al., 2022). Cannabis en alcohol vertonen enkele gelijkenissen, ze bevatten namelijk beiden een psychoactieve stof, in het geval van cannabis is dit THC, beiden worden geclaimd voor zowel medisch als recreatief gebruik. Door de gelijkenissen tussen alcohol en cannabis is het belangrijk dat overheden lessen trekken uit de ervaringen met alcoholbeleid (Stockwell et al., 2020). In de Verenigde Staten werd de legalisatie van cannabis in verband gebracht met een daling van overmatig alcoholgebruik onder studenten van 21 jaar en ouder, maar niet bij personen jonger dan 21 jaar (Alley et al., 2020).

Zowel de tabaks-, alcohol- als farmaceutische industrie tonen interesse in de cannabissector en overwegen hun assortiment uit te breiden met cannabisgerelateerde producten en te investeren in deze industrie (Adams et al., 2021; Sabet, 2021; Giroud et al., 2015). Er is bovendien een voortdurende en stabiele stroom van investeringen en personeelsoverloop van topbestuurders uit de alcohol-, farmaceutische en tabaksindustrie naar functies in de cannabisindustrie in Canada, de VS en andere landen. Het is aannemelijk dat dit ervoor heeft gezorgd dat de actoren in de cannabisindustrie snel expertise hebben ontwikkeld op vele gebieden, waaronder hoe ze de retoriek van de industrie kunnen vormen tegen een volksgezondheidsbeleid dat hun winst zou beperken. Uit onderzoek blijkt dat de retoriek van de cannabisindustrie gelijkaardig is aan die van de alcoholindustrie, de tabaksindustrie en de frisdrankindustrie. Alle drie zijn het industrieën die producten verkopen die slecht zijn voor de volksgezondheid en waarbij de cannabisindustrie hun retoriek heeft overgenomen en aangepast aan de context die van toepassing is op de regulatie van cannabis (Carlini et al., 2024).

2.5 Retorische strategie

Een retorische strategie is een bewuste of onbewuste, opzettelijke of onopzettelijke manier waarmee de spreker de ontvangers van een bepaalde boodschap overhaalt om zijn of haar standpunt als geldig te accepteren (Savolainen, 2014). Wanneer deze masterproef retorische strategieën vermeldt, betreft het de argumenten die belanghebbenden hanteren om beleidsmakers te overtuigen van hun perspectief en zodoende het beleid te beïnvloeden, zodat het gunstiger is voor de belanghebbenden.

2.6 Retorische strategieën van andere industrieën

2.6.1 Wetenschappelijk onderzoek in vraag stellen

Industrieën die schadelijk zijn voor de volksgezondheid passen vaak de strategie toe waarbij zij wetenschappelijk onderzoek in vraag stellen. Miller en Harkins (2010) beschrijven deze strategie als *science capture*. Deze strategie omvat meer dan alleen het manipuleren van wetenschap en omvat zeer uitgebreide pogingen om het wetenschappelijk bewijs te verdraaien. Er is een toename aan documentatie over dergelijke pogingen die de wetenschap beïnvloeden. Indien de wetenschap niet kan worden gemanipuleerd, dan kan deze strategie wel gebruikt worden om onzekerheid te creëren om betekenisvolle beleidsverandering te blokkeren en zo vormt de strategie een manier om meningen en besluitvorming op verschillende gebieden te beïnvloeden. Hoewel beleid het uiteindelijke doel kan zijn, kan het voorbereiden en verdedigen van een bepaalde visie met behulp van wetenschap ook een invloed uitoefenen op de media en publieke discussie. Dit kan vervolgens de opvattingen en activiteiten van burgermaatschappijgroepen beperken. Om dit te vermijden is het belangrijk onafhankelijk onderzoek te financieren en te promoten en zo bevooroordeelde onderzoeken tegen te gaan.

Binnen deze strategie valt ook het zelf publiceren van onderzoek, de tabaksindustrie heeft bijvoorbeeld in het verleden onderzoek gepubliceerd dat de schade van tabaksgebruik in vraag stelde. De tabaksindustrie heeft in het verleden onderzoeken en universiteiten gefinancierd die de effecten van tabak op de gezondheid bestudeerden, de meerderheid van deze onderzoeken is niet door een wetenschappelijke peer review gegaan, maar de tabaksbedrijven gebruikten het onderzoek en de publicatie ervan om de belangen van de tabaksbedrijven te beschermen (Bero, 2005). De alcoholindustrie hanteert deze strategie eveneens door hun standpunten over alcoholische schade zorgvuldig te formuleren. Op deze manier erkennen ze zowel de bezorgdheid van de samenleving en de volksgezondheid, terwijl ze tegelijkertijd de omvang van de problemen

minimaliseren (McCambridge et al., 2018). De farmaceutische industrie heeft ook al gebruik gemaakt van deze strategie door bijwerkingen en onderzoek in vraag te stellen. Een bekend voorbeeld hiervan is terug te vinden aan het begin van de opioïdenepidemie in de Verenigde Staten met de verkoop van Oxycontin, een merknaam voor pijnstillers met de opioïde oxycodon. Hoewel Purdue Pharma, de fabrikant van Oxycontin, beweerde dat dit product nauwelijks bijwerkingen had, en ook niet verslavend was, is inmiddels aangetoond dat er wel degelijk verschillende ernstige bijwerkingen en verslavingen kunnen optreden (Van Zee, 2009).

De cannabisindustrie maakt ook gebruik van deze retorische strategie, door het in diskrediet brengen van het wetenschappelijk onderzoek dat de regulering van cannabisproducten met een hoog THC-gehalte ondersteunt (Carlini et al., 2024). Een van de meest gebruikte argumenten van de cannabisindustrie is de opvatting dat de nadelige gezondheidseffecten van cannabis bescheiden zijn in vergelijking met die van andere legale en illegale drugs (Hall, 2020).

2.6.2 Negatieve gevolgen regelgeving benadrukken

Een andere strategie die verschillende industrieën hanteren, omvat het benadrukken van de negatieve gevolgen van regelgeving. Bijvoorbeeld de tabaksindustrie benadrukt de negatieve gevolgen van accijnzen, zij zien zichzelf namelijk als een slachtoffer van smokkelhandel. Door de accijnzen die ze moeten betalen bij de invoer van sigaretten, ontstaat er een illegale markt via smokkel om zo goedkopere sigaretten aan te bieden. Hierdoor verkopen de legale industrieën dus minder en verdienen ze minder geld (Marschang et al., 2021). De alcoholindustrie past deze strategie eveneens toe door te beweren dat regelgeving negatieve gevolgen zal hebben voor de volksgezondheid. Zo werd in zowel Australië als het Verenigd Koninkrijk geargumenteed dat reclamebeperkingen het onmogelijk zouden maken om nieuwe, minder sterke producten op de markt te introduceren. Hierdoor zouden producenten worden gehinderd in het ontwikkelen en verkopen van gezondere producten (Savell et al., 2015). De cannabisindustrie heeft in het verleden ook gebruik gemaakt van deze strategie. Onderzoek heeft aangetoond dat het verbieden en criminaliseren van cannabis ertoe leidt dat zwarte mensen in de Verenigde Staten disproportioneel meer gearresteerd worden voor cannabis gerelateerde misdrijven (White & Holman, 2009). Voorstanders van de legalisering van cannabis hebben daarom aangevoerd dat de prohibitie van cannabis een inefficiënt en duur beleid is geweest dat gebruikers uit etnische minderheden ten onrechte straft (Hall & Kozlowski, 2018). De cannabisindustrie past deze strategie tevens toe door te argumenteren dat regulering van THC zal leiden tot een verschuiving van consumenten naar de illegale markt en dat dit gebruikers in gevaar zal

brengen, aangezien de producten op de illegale markt niet aan dezelfde kwaliteits- en veiligheidscontroles onderworpen zijn als legale cannabisproducten (Carlini et al., 2024).

2.6.3 *Economische impact benadrukken*

Vervolgens is er de strategie van het benadrukken van de economische impact van de industrie. De alcohol- en tabaksindustrie zijn veel geld waard en bieden veel jobs aan waardoor ze een grote economische impact hebben. De tabaksindustrie overdrijft over haar omzet, tewerkstelling en winst om haar contacten met de minister van Begroting, Financiën en Industrie te bevorderen. Wanneer er nieuwe regelgevingen worden voorgesteld, zijn deze ministers daardoor eerder geneigd de tabaksindustrie te steunen (Joossens, 2016). De alcoholindustrie hanteert deze strategie eveneens door te argumenteren dat regelgeving zal resulteren in financieel verlies en het verlies van banen bij detailhandelaren en andere gerelateerde sectoren, zoals drukkerijen, reclamebureaus en de vrijetijdsbestedingsindustrie (Savell et al., 2015). De cannabisindustrie heeft ook al gebruik gemaakt van deze strategie door te benadrukken dat hun bedrijven zullen moeten sluiten door de gevolgen van het beleid en dat er mensen daardoor hun job zullen verliezen en op straat zullen belanden (Carlini et al., 2024).

2.6.4 *Sensibiliseringsprogramma's en voorlichtingscampagnes promoten*

Een andere strategie die de alcoholindustrie gebruikt, is het zelf opzetten van sensibiliseringsprogramma's en voorlichtingscampagnes, bijvoorbeeld tegen rijden onder invloed. Deze sensibiliseringsprogramma's zijn vaak weinig efficiënt, maar geven de industrie wel een goede reputatie. Deze techniek is een manier om de aandacht af te leiden van meer effectieve initiatieven, zoals het veranderen van de beschikbaarheid van alcohol, het veranderen van het aanbod van alcohol en het veranderen van de toegang tot alcohol in de gemeenschap (Hoe et al., 2020). Beleidsverandering, zoals het promoten van sensibiliseringsprogramma's, om de implementatie van formele marketingregels te voorkomen, is een belangrijke strategie en is wereldwijd gedocumenteerd bij de alcoholindustrie (Savell et al., 2015). Ook de tabaksindustrie heeft sensibiliseringsprogramma's gepromoot zonder dat de effectiviteit van deze programma's bewezen is (Farrelly et al., 2002). Het gebrek aan resultaat van dergelijke sensibiliseringsprogramma's in het verminderen van misbruik van middelen of het voorkomen van toekomstig misbruik, is al in verschillende onderzoeken aangetoond (Kinder et al., 1980). Het gaat bij deze lobbystrategie voornamelijk om sensibiliseringsprogramma's die de industrie zelf opstelt en niet de volksgezondheidsorganisaties (Bond, 2009). Het promoten van mogelijk ineffectieve sensibiliseringsprogramma's werd ook vastgesteld bij de cannabisindustrie (Carlini et al., 2024).

2.6.5 *Verantwoordelijkheid bij de gebruiker leggen*

De alcoholindustrie argumenteert dat alcoholmisbruik, bijvoorbeeld bij rijden onder invloed, een kwestie is van persoonlijke verantwoordelijkheid waarbij elke gebruiker zijn beoordelingsvermogen moet gebruiken (Hoe et al., 2020). De alcoholindustrie probeert de verantwoordelijkheid voor de schade van zich af te schuiven door de verantwoordelijkheid bij de individuele consumenten zelf te leggen (McCambridge et al., 2018). De tabaksindustrie gebruikt deze retorische strategie ook door te argumenteren dat volwassenen rationeel zijn en er zelf voor kiezen om te roken. De industrie beweert dat individuen begrijpen wat hun gedrag beïnvloedt en daarom ligt de verantwoordelijkheid voor het weerstaan van of toegeven aan deze invloeden bij de individuen zelf (Balbach et al., 2007). Een dergelijke retoriek legt de verantwoordelijkheid voor koopbeslissingen en de mogelijke negatieve gevolgen van gebruik bij het individu en koppelt deze keuzes los van de regelgevende en commerciële omstandigheden waarin ze worden gemaakt (Carlini et al., 2024). Het is een argument dat vaak gebruikt wordt door tabaks-, alcohol- en verwerkte voedingsmiddelen- en drankenbedrijven om de preventie en beheersing van niet-overdraagbare ziekten te ondermijnen. Dit betreft ziektes zoals hart- en vaatziekten, diabetes, chronische ademhalingsziekten, psychische aandoeningen en neurologische aandoeningen, waarvan is aangetoond dat tabak, alcohol en bepaalde voedings- en drankmiddelen een significante rol spelen (Moodie et al., 2013).

2.6.6 *Handhaving van bestaande regelgeving*

De laatste retorische strategie die in de literatuur wordt beschreven, legt de nadruk op het versterken van de handhaving van bestaande wetten, zoals het verbod op alcoholverkoop aan minderjarigen en rijden onder invloed, in plaats van het invoeren van nieuwe regelgeving (McCambridge et al., 2018). Deze benadering wordt vaak gebruikt door de alcoholindustrie, die betoogt dat de nadruk moet liggen op striktere handhaving bij detailhandelaren die onverantwoord alcohol verkopen, waardoor nieuwe wetgeving overbodig zou zijn (Savell et al., 2015). Evenzo beweert de tabaksindustrie dat de huidige regelgeving voldoende is, maar dat de beleidsmakers meer aandacht moeten besteden aan een effectieve handhaving (Savell et al., 2014).

2.7 Conclusie

Lobbyen vormt een essentieel onderdeel van een democratie, omdat het groepen en individuen in staat stelt om hun belangen en standpunten naar voren te brengen tijdens het wetgevingsproces en bij de vormgeving van beleid. Echter, lobbyen brengt ook risico's met zich mee, indien

belangengroepen te veel invloed kunnen uitoefenen, bestaat het gevaar van *regulatory capture*, wat schadelijk kan zijn voor het algemeen belang. *Legislative capture* is een krachtige vorm van *regulatory capture* waarbij specifieke belangengroepen of personen publieke wetgevingsbeslissingen sterk beïnvloeden. *Legislative capture* is onder andere vastgesteld bij de industrieën van ongezonde voeding en dranken, alcohol en tabak. Hoewel er al veel onderzoek is gedaan naar lobbyen, blijft kritische en transparante informatie moeilijk verkrijgbaar en specifiek onderzoek naar de argumenten die belanghebbenden gebruiken, is schaars. In het verleden is uitgebreid onderzoek gedaan naar de lobbypraktijken van industrieën die schadelijk zijn voor de volksgezondheid, zoals de alcohol-, tabaks-, farmaceutische en in sommige gevallen de voedingsindustrie. De legale cannabisindustrie is echter een opkomend sector dat verschillende lobbystrategieën toepast, maar tot nu toe nog onderbelicht is in wetenschappelijk onderzoek. Dit komt enerzijds doordat er nog niet veel data beschikbaar is aangezien het een nieuwe industrie is en anderzijds doordat het gaat over informatie die de industrie niet altijd publiekelijk beschikbaar wil maken.

Er bestaat een duidelijke relatie tussen de cannabisindustrie en andere sectoren, zoals de tabaks-, alcohol-, farmaceutische en frisdrankindustrie. Deze industrieën tonen interesse in de opkomende cannabis bedrijven. Dat wordt weerspiegeld in het feit dat de cannabisindustrie de argumenten van deze industrieën overneemt en aanpast aan haar eigen context. Ondanks het groeiende belang van de cannabisindustrie en de toenemende discussie over cannabisbeleid, is er beperkt onderzoek gedaan naar de retoriek die de cannabisindustrie gebruikt. Op basis van de ervaringen uit andere industrieën kan men voorspellen welke lobbystrategieën de cannabisindustrie zal hanteren, aangezien uit de literatuur blijkt dat de cannabisindustrie vergelijkbare strategieën gebruikt. De strategieën, die in andere industrieën zijn gedocumenteerd en deels ook al bij de cannabisindustrie zijn waargenomen, zijn: het in twijfel trekken van wetenschappelijk onderzoek, het benadrukken van de negatieve gevolgen van regelgeving, het benadrukken van de economische impact, het promoten van sensibiliseringsprogramma's, het afschuiven van verantwoordelijkheid naar de gebruiker en het argumenteren voor een betere handhaving van de bestaande regelgeving.

Deze masterproef onderzoekt welke retoriek de cannabislobby gebruikt om hun belangen te verdedigen bij de overheid om oppositie te voeren tegen beleidsvoorstellen die ingaan tegen hun commerciële belangen. Het volgende hoofdstuk bespreekt grondig de aangewende onderzoeksmethodes.

3 Empirisch onderzoek

3.1 Inleiding

Dit onderzoek gebruikt als basis een onderzoeksmethode die gelijkaardig is aan die van Carlini et al. (2024) waarbij geopteerd werd om de omvang van het onderzoek te beperken tot wetsvoorstellen die van toepassing zijn in de staat Washington en in het bijzonder betrekking hebben tot het reguleren van het THC-gehalte in cannabisproducten.

3.2 Onderzoeksvragen en onderzoeksdoel

Dit onderzoek richt zich op de vraag: "Wat zijn de argumenten die de legale cannabisindustrie gebruikt tegen de overheid om oppositie te voeren tegen die beleidsvoorstellen van de overheid die ingaan tegen hun commerciële belangen?" Het doel van dit onderzoek is om vanuit een volksgezondheidsperspectief een diepgaand begrip te verkrijgen in de retoriek die de cannabisindustrie hanteert bij het verdedigen van haar commerciële belangen en hoe deze argumenten zich verhouden tot argumenten die in de bestaande literatuur zijn teruggevonden.

3.3 Onderzoeksmethode

3.3.1 *Meervoudige gevalstudie*

De gekozen onderzoeksmethode voor dit onderzoek is de gevalstudie. Dit is geen methode voor dataverzameling of onderzoekstechniek maar een onderzoeksstrategie. Door middel van beschrijvingen of verklaringen kan een casestudie bijdragen aan theorievorming en nieuwe concepten opleveren (Leys et al., 2016). Een gevalstudie is een onderzoeksstrategie die gericht is op het holistisch analyseren van een fenomeen binnen zijn context. Deze strategie omvat een breed scala aan systematische technieken voor dataverzameling, analyse en rapportage en vindt haar toepassing zowel in kwalitatief als kwantitatief onderzoek (Yamashita & Moonen, 2014).

De keuze voor de cases bij een meervoudige gevalstudie gebeurt selectief op basis van hun veronderstelde kenmerken, deze veronderstellingen dragen bij tot het identificeren van kenmerken die de uiteindelijke selectie van onderzoekseenheden beïnvloeden. De onderzoeker selecteert die gevallen waarvan hij vermoedt dat bepaalde sociale verschijnselen en/of kenmerken zich zullen voordoen. Wanneer het domein te breed is, is het voor een onderzoeker omwille van pragmatische redenen onmogelijk om alle interessante gevallen te onderzoeken, aangezien de praktische randvoorwaarden van het onderzoek dit niet toelaten. Het is van essentieel belang

dat de selectie van gevallen nooit uitsluitend plaatsvindt op basis van pragmatische overwegingen, tevens is een grondige reflectie over de onderzoeksvraag en de kenmerken van de vereiste gevallen in alle omstandigheden cruciaal (Leys et al., 2016).

Deze masterproef heeft drie specifieke gevallen geselecteerd, namelijk drie wetsvoorstellen die in de staat Washington ingediend werden: *House Bill 2320*, *Senate Bill 6220* en *Senate bill 5367*. Deze drie wetsvoorstellen hebben betrekking tot de regulatie van het THC-gehalte in cannabisproducten. De selectie was gebaseerd op zowel praktische als theoretische overwegingen, waarbij er voldoende data beschikbaar moest zijn voor elk geval. Dat hield in dat er per wetsvoorstel minstens één publieke hoorzitting had plaats gevonden waar voldoende belanghebbenden uit de cannabisindustrie hun standpunten konden uiteenzetten. Theoretisch gezien zijn de drie gekozen gevallen gerelateerd aan de regulering van THC, waarover eerder onderzoek is uitgevoerd, zoals dat van Carlini et al. (2024). Deze gevallen betreffen drie afzonderlijke wetsvoorstellen die aan verschillende commissies in de staat Washington waren voorgelegd en over elk wetsvoorstel vonden er verschillende openbare hoorzittingen plaats. Tijdens deze hoorzittingen konden voor- en tegenstanders van het wetsvoorstel hun argumenten presenteren en hun standpunten toelichten. Na deze hoorzittingen kon de commissie wijzigingen aanbrengen in het wetsvoorstel alvorens deze door te sturen naar een andere commissie, waar belanghebbenden opnieuw getuigenissen konden afleggen.

3.3.2 *Kwalitatieve inhoudsanalyse: discoursanalyse*

Voor de analyse van de argumenten van de cannabisindustrie werd kwalitatieve inhoudsanalyse toegepast, met name discoursanalyse. Deze benadering wordt gezien als een subcategorie van de kwalitatieve inhoudsanalyse, waarbij de verwoording van argumenten en argumentatiepatronen centraal staat. In het domein van de discoursanalyse bevinden zich verschillende technieken zoals de retorische analyse, die de compositie, vorm en structuur van argumentatie onderzoekt en linguïstische technieken, die zich richten op woordkeuze (Mortelsmans, 2016).

De discoursanalyse is een complexe combinatie van verschillende wetenschappelijke praktijken en is geen duidelijk afgebakende onderzoeksmethode maar zij bestaat uit verschillende perspectieven die naar de taal kijken om inzichten te verwerven. Mensen geven hun leefwereld betekenis door taal te gebruiken, dit talig handelen is nooit neutraal, taal in de discoursanalyse wordt geformuleerd in termen van 'discours'. Een discoursanalyse bestaat uit vijf principes: het eerste principe onderstreept dat discours meer omvat dan enkel taalgebruik, het omvat ook de

manier waarop mensen spreken, wie er aan het woord is, wanneer en waar de interactie plaatsvindt. Het tweede principe is dat discours constitutief is, het is betekenisvol handelen. Door in interactie te gaan met anderen geven mensen zelf betekenis aan de ervaringen waarover ze spreken, wat inhoudt dat discours geen loutere weerspiegeling is van de realiteit. Het derde richt zich op het 'emic' perspectief, waarbij aandacht gaat naar de manier waarop individuen zelf de wereld interpreteren en categoriseren. Het is van belang dat onderzoekers dit perspectief meenemen in hun analyse. Het vierde principe benadrukt de rol van macht in discours, namelijk de macht die mensen aan bepaalde woorden geven. Maatschappelijke praktijken en fenomenen hebben immers geen betekenis op zichzelf maar kunnen verschillende betekenissen hebben bij mensen. Ten slotte speelt het principe van context een cruciale rol in het begrijpen van gesprekken en handelingen. Door de bredere context waarin communicatie plaatsvindt in beschouwing te nemen, kunnen de betekenissen en interpretaties van discours beter worden begrepen (Blommaert & Verfaillie, 2016).

Omdat het onderzochte discours in deze masterproef van politieke aard is, betreft het een politieke discoursanalyse. Dit type analyse houdt in dat politieke teksten en gesprekken worden onderzocht om te begrijpen hoe politieke macht, machtsmisbruik en dominantie via taal worden voortgebracht. Politiek discours omvat niet alleen de teksten en gesprekken van professionele politici, maar ook interacties met het publiek, burgers en andere groepen die deelnemen aan politieke communicatie, zoals lobbyisten en belangengroepen. Deze gesprekken kunnen verschillende doelen hebben, waaronder het nemen of beïnvloeden van politieke beslissingen met betrekking tot het verdelen van sociale middelen en het opstellen of aanpassen van officiële normen, regels en wetten. De context van dergelijke analyses omvat onder andere parlementaire zittingen, verkiezingscampagnes, protesten, interviews met de media en debatten (Van Dijk, 1997).

Discoursanalyse is ideaal om retoriek te bestuderen vanwege haar vermogen om de onderliggende argumentatieve structuren van het discours te analyseren. Door discoursanalyse toe te passen, kunnen onderzoekers de manier waarop argumenten worden geconstrueerd en gebruikt in een bepaalde sociale en institutionele context grondig onderzoeken (Amossy, 2009).

3.3.3 *Deductieve analyse*

Voor de data-analyse is een deductieve analysestrategie gehanteerd, waarbij bestaande theorieën als uitgangspunt dienden voor de uitvoering van de analyse. De theorie van Carlini et al.

(2024) diende voor dit onderzoek als leidraad, waarbij de hoofdlijnen van hun bevindingen werden overgenomen, aangevuld met eigen waarnemingen uit de literatuur. Een voordeel van deze methode is dat de koppeling tussen het onderzoek en de reeds bestaande kennis over het onderwerp eenvoudig kan gebeuren. Een nadeel van deze werkwijze is echter dat het kan resulteren in het voortijdig uitsluiten van bepaalde aspecten waarbij verder onderzoek nodig zou. De werkwijze van de a priori-benadering voor het coderen vertrekt vanuit een initiële lijst met codes (Decorte, 2016). Tijdens het coderen werd deze lijst inductief aangevuld met thema's uit de getuigenissen en werden deze opnieuw gecodeerd eenmaal de lijst compleet was.

Deductieve kwalitatieve analyse is een kwalitatieve methode die geschikt is voor de toepassing, het testen en de verfijning van theorieën. Bij deductief kwalitatief onderzoek combineren onderzoekers deductieve en inductieve analyse om ondersteunend, tegenstrijdig en uitbreidend bewijs voor de onderzochte theorie of het conceptueel model te vinden. Dat resulteert in een theorie die beter past bij de huidige steekproef en rekening houdt met de toegenomen diversiteit in het bestudeerde fenomeen. Via deze methode kunnen onderzoekers bestaande theorieën grondig onderzoeken door ze te vergelijken met nieuwe gegevens, met diverse steekproeven en alternatieve perspectieven, waardoor de kwaliteit van de theorieën verhoogt. Deze methode kan de sterke punten van de theorieën ondersteunen en eventuele tekortkomingen of fouten binnen de theorieën verfijnen of weerleggen. Deductief kwalitatief onderzoek is een kwalitatieve methodologie die systematisch empirisch onderzoek van bestaande theorieën mogelijk maakt en daardoor de bruikbaarheid van kwalitatief onderzoek vergroot (Fife & Gossner, 2024).

Aangezien de huidige theorie betreffende de gebruikte retoriek door de cannabisindustrie eerder beperkt is, leidt de toepassing van de deductieve analysemethode tot een aanvulling met nieuwe theoretische inzichten en concepten. De thema's die uit de theoretische analyse naar voren kwamen, zijn omgezet in een codeboek dat tijdens het coderen is gebruikt. Tijdens het coderingsproces zijn deze thema's inductief aangevuld met nieuwe thema's die naar voren kwamen uit de data.

3.4 Onderzoeksopzet

3.4.1 Dataverzameling

De opnames van de publieke zittingen zijn terug te vinden via de website van *Washington State Legislature* (<https://leg.wa.gov/>), deze video's zijn voor iedereen toegankelijk en worden beheerd door TVW (<https://tvw.org/>).

In totaal vonden er acht openbare hoorzittingen plaats voor de drie wetsvoorstellen, verdeeld over verschillende commissies van zowel het Huis van Afgevaardigden (HB) als van de Senaat (SB). Twee hoorzittingen vonden plaats in de *House Regulated Substances & Gaming Committee*, twee in de *House Appropriations Committee*, twee in de *Senate Labor & Commerce Committee*, en twee in de *Senate Ways & Means Committee*. Tabel 1 geeft een overzicht van de hoorzittingen per wetsvoorstel samen met de datum en een link naar de video.

Tabel 1
Overzicht hoorzittingen

Commissie	Datum	Link naar video
HB 2320		
House Committee on Regulated Substances & Gaming	16 januari 2024	https://www.tvw.org/watch/?eventID=2024011297
House Committee on Appropriations, HB 2320	3 februari 2024	https://tvw.org/video/house-appropriations-2024021059/?eventID=2024021059
SB 6220		
Senate Committee on Labor & Commerce	22 januari 2024	https://tvw.org/video/senate-labor-commerce-2024011419/?eventID=2024011419
Senate Committee on Ways & Means	3 februari 2024	https://tvw.org/video/senate-ways-means-2024021047/?eventID=2024021047
SB 5367		
Senate Committee on Labor & Commerce	30 januari 2023	https://tvw.org/video/senate-labor-commerce-2023011753/?eventID=2023011753
Senate Committee on Ways & Means	18 februari 2023	https://tvw.org/video/senate-ways-means-2023021382/?eventID=2023021382
House Committee on Regulated Substances & Gaming	13 maart 2023	https://tvw.org/video/house-regulated-substances-gaming-2023031302/?eventID=2023031302
House Committee on Appropriations	31 maart 2023	https://tvw.org/video/house-appropriations-2023031562/?eventID=2023031562

3.4.2 *Inclusiecriteria getuigenissen*

De drie geselecteerde wetsvoorstellen hadden betrekking op het THC-gehalte in cannabis en de bespreking ervan vond plaats in publieke hoorzittingen. Dit onderzoek focust op de analyse van getuigenissen van actoren enkel uit de cannabisindustrie, volgens de definitie van Carlini et al. (2024). Zij definiëren actoren in de cannabisindustrie als individuen of organisaties die belang hebben bij het al dan niet invoeren van een wetsvoorstel, op basis van hun financiële afhankelijkheid van de verkoop van cannabis. De belangrijkste actoren zijn cannabisproducenten, distributeurs, detailhandelaren en handelsverenigingen, die direct betrokken zijn bij de productie en distributie van cannabis. Daarnaast zijn er andere actoren in de industrie, zoals organisaties en individuen die indirecte belangen hebben in de verkoop van cannabis via de goederen en diensten die zij leveren aan de primaire belanghebbenden, waaronder adverteerders, media en laboratoriumdiensten. Hieronder vallen ook lobbyisten die de cannabislobby inhuurt om hun belangen in de commissie te verdedigen.

Sprekers zijn verplicht zich op voorhand te registreren via de website van *Washington State Legislature* en ze moeten ook aanduiden of ze voor of tegen een wetsvoorstel zijn, bovendien bestaat de optie ‘anders’ aan te duiden. De meeste sprekers die aan bod kwamen tijdens de hoorzittingen van de wetsvoorstellen HB 2330, SB 6220 en SB 5367 stelden zich voor bij het begin van hun getuigenis. Ze vermeldden bij welke organisatie ze actief waren en gaven aan of ze voor- of tegenstander waren van het wetsvoorstel. Dat gaf de mogelijkheid na te gaan of de spreker een actor was van de cannabisindustrie. Dat stond toe na te gaan of de spreker een actor van de cannabisindustrie was. De analyse gebruikte enkel de getuigenissen van sprekers die zich geïdentificeerd hadden ofwel als tegenstander van het wetsvoorstel of wel zij die de optie ‘anders’ hadden aangeduid. De meeste sprekers die ‘anders’ hadden aangeduid, veranderden hun houding ten opzichte van het wetsvoorstel, nadat wijzigingen in hun voordeel werden aangebracht. Bijkomend onlineonderzoek naar sprekers die bij hun voorstelling niet gelinkt waren aan de cannabisindustrie maar toch ‘tegen’ of ‘anders’ stemden, was nodig om zeker te zijn dat er geen banden waren met de cannabisindustrie. Dit was bij niemand het geval. Elke spreker die tegen een wetsvoorstel was of ‘anders’ stemde en geen linken met de cannabisindustrie had, deed dit vanuit het idee dat hij/zij het wetsvoorstel graag strenger zou zien. Eén onderzoeker deed dit omdat zij ervan overtuigd was dat er een verandering nodig was aangezien de chemische verwoording in het wetsvoorstel niet wetenschappelijk correct was. Op basis van de drie wetsvoorstellen bleven er 41 getuigenissen ter analyse over.

3.4.3 *Overzicht getuigenissen*

Bij de analyse werd elke afzonderlijke getuigenis als een aparte analyseenheid beschouwd. Dit houdt in dat wanneer iemand meerdere keren aan het woord kwam, elke getuigenis op zichzelf werd geanalyseerd en behandeld. Elke getuigenis duurde tussen de anderhalve minuut en twee minuten. In totaal waren er 89 getuigenissen voor de drie wetsvoorstellen samen, waarvan meer dan de helft (48) afkomstig was van personen uit de cannabisindustrie. Het onderzoek analyseerde 41 van deze getuigenissen. Er vond geen analyse plaats van de getuigenissen van zeven sprekers uit de cannabisindustrie die voor het wetsvoorstel waren, omdat zij tijdens eerdere zittingen gepleit hadden voor aanpassingen. Hun oorspronkelijke ‘tegen’ getuigenis werd uiteraard wel in de analyse opgenomen.

Er waren 23 verschillende sprekers die in totaal 41 getuigenissen leverden, waarvan de meerderheid van deze sprekers (15) direct was verbonden als medewerker van een cannabisbedrijf, in functies variërend van directie tot producent. De term ‘directie’ werd hier breed geïnterpreteerd, terwijl "producent" aangaf dat de spreker zichzelf expliciet als producent identificeerde tijdens zijn of haar getuigenis. De overige acht sprekers waren lobbyisten, die zich meestal voorstelden als 'vertegenwoordigers' van een cannabisbedrijf. Een aantal van deze lobbyisten bekleedde ook een bestuursfunctie bij het bedrijf dat ze vertegenwoordigden. Geregistreerde lobbyisten zijn terug te vinden aan de hand van het lobbyregister op de website <https://accesshub.pdc.wa.gov/home>. Lobbyisten moeten zich registreren en hun uitgaven rapporteren, tenzij ze aan specifieke vrijstellingen voldoen. Vrijstellingen zijn van toepassing als hun lobbyactiviteiten beperkt blijven tot openbare hoorzittingen, als ze zonder betaling lobbyen, of als ze hun activiteiten beperken tot vier dagen in drie maanden met uitgaven lager dan 100 USD. Burgers die zonder betaling en zonder uitgaven contact opnemen met overheidsfunctionarissen om hun mening te geven, hoeven zich niet te registreren (PDC, z.d.). Slechts vijf van de 23 sprekers staan geregistreerd in het lobbyregister. Tabel 2 geeft een overzicht van de 23 sprekers, met vermeldingen van hun functie en bedrijf, bij welke wetsvoorstellen ze gesproken hebben en of de lobbyist geregistreerd is. Bij functie werd ‘lobbyist’ niet beperkt tot geregistreerde lobbyisten aangezien het niet voor iedereen verplicht is zich te registreren.

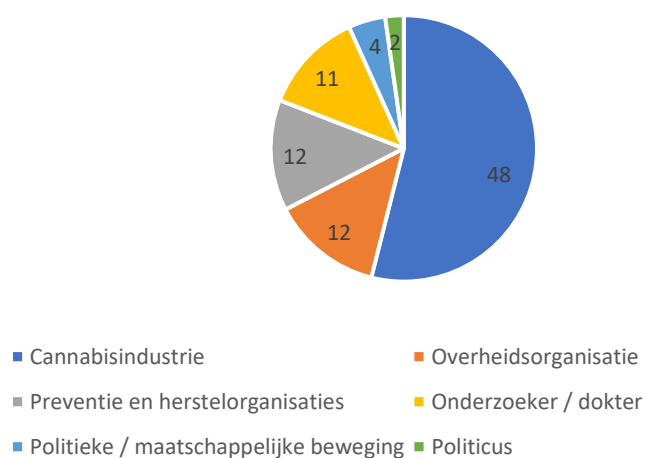
Tabel 2
Overzicht sprekers

Naam (n=23)	spreker	Functie, bedrijf	Wetsvoorstellen	Geregistreerd?
Lukas Hunter		Directie, Harmony Farms	HB 2320	Ja
Ezra Eickmeyer		Lobbyist, Producers Northwest	HB 2320, SB 6220, SB 5367	Ja
Caitlein Ryan		Directie, The Cannabis Alliance	HB 2320, SB 6220	Nee
Vicki Christophersen		Lobbyist, Washington CannaBusiness Association	HB 2320, SB 6220, SB 5367	Ja
Micah Sherman		Directie, Washington Sun and Craft Grower's Association	HB 2320, SB 6220, SB 5367	Nee
Becca Burghardi		Directie, Northwest Cannabis Solutions	HB 2320	Nee
Joshua Rutherford		Producent, niet vermeld	SB 6220	Nee
Kristofer Plunkett		Directie, Cascadia Hemp Co.	SB 5367	Nee
Nick Mosely		Directie, Confidence Analytics	SB 5367	Nee
Azomyth Kaminski		Producent, Science Under Nature	SB 5367	Nee
Adan Espino jr		Lobbyist, Craft Cannabis Coalition	SB 5367	Nee
Bonny Jo Peterson		Lobbyist, Industrial hemp association of WA	SB 5367	Ja

Brooke Davies	Lobbyist, Washington CannaBusiness Association	SB 5367	Ja
James Macrae	Lobbyist, niet vermeld	SB 5367	Nee
Jared Stanley	Directie, Charlottes web	SB 5367	Nee
C.J. Montgomery	Lobbyist, niet vermeld	SB 5367	Nee
Dylan Summers	Directie, Lazarus Naturals	SB 5367	Nee
John Worthington	Lobbyist, niet vermeld	SB 5367	Nee
Patrick Hyland	Directie, Nextraction en Kriva	SB 5367	Nee
Joshua Schneider	Directie, Association of Western Hemp professionals	SB 5367	Nee
Scott Wheat	Producent, Wheat family farm LLC	SB 5367	Nee
Michael Bernstein	Directie, Laurelcrest	SB 5367	Nee
Owen Ashley	Directie, Nutra Pure LLC	SB 5367	Nee

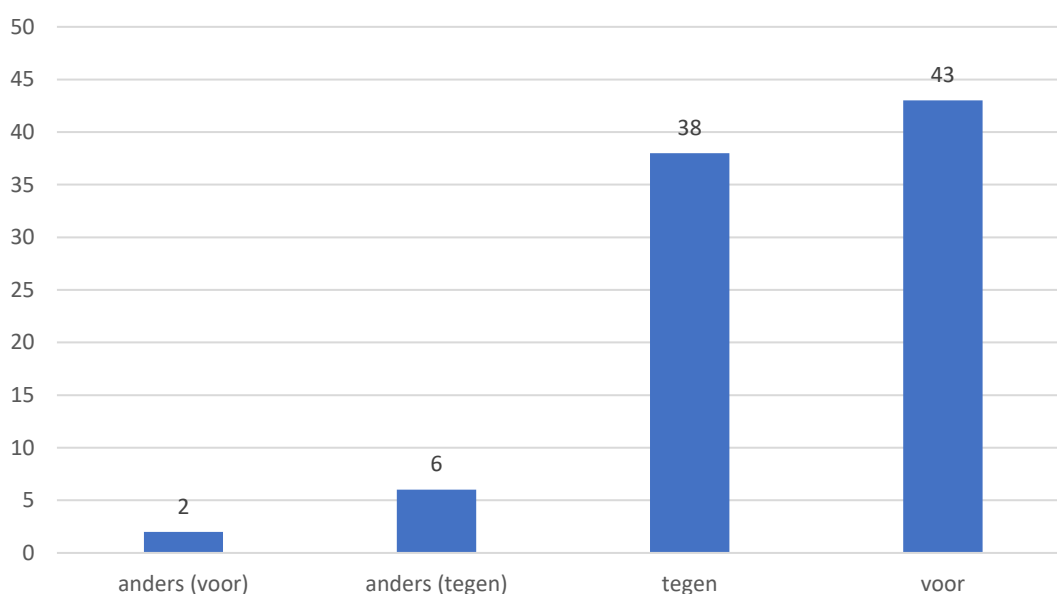
Naast vertegenwoordigers uit de cannabisindustrie waren er ook onderzoekers verbonden aan de Universiteit van Washington, vertegenwoordigers van overheidsorganisaties zoals de *Washington State Liquor and Cannabis Board* (LCB), en van politieke of maatschappelijke bewegingen die zich verzetten tegen de commercialisatie van de cannabisindustrie of voorstander waren van verantwoorde legalisering van cannabis. De onderstaande figuur geeft een overzicht van de verdeling van verschillende organisaties waar de sprekers afkomstig waren.

Figuur 1
Aantal getuigenissen per sector (n=89)

De volgende figuur geeft een overzicht van de standpunten van de sprekers ten opzichte van de wetsvoorstellen. Van de 89 getuigenissen waren er 43 die voorstander waren, 38 die tegenstander, en acht die 'anders' hadden aangeduid. Van de acht 'anders' stemmers vroegen er zes om versoepelingen toe te passen, alle zes waren afkomstig uit de cannabisindustrie en een analyse van hun getuigenissen vond plaats. De overige twee 'anders' stemmers en twee 'tegen' stemmers deden dit omdat het wetsvoorstel volgens hen niet streng genoeg was of onjuist geformuleerd, zij waren niet verbonden aan de cannabisindustrie.

Figuur 2
Standpunt van getuigenissen t.a.v. wetsvoorstel (n=89)

3.4.4 Overzicht wetsvoorstellen

3.4.4.1 House Bill 2320

Het eerste wetsvoorstel dat werd gebruikt voor de analyse van getuigenissen was House Bill 2320, dat gericht is op maatregelen met betrekking tot het gebruik van cannabis met een hoog THC-gehalte. Het biedt het Ministerie van Volksgezondheid de mogelijkheid financiering te verstrekken voor het ontwikkelen van programma's ten voordele van de volksgezondheid en sociale marketingcampagnes gericht op personen die negatieve effecten kunnen ondervinden bij cannabisgebruik. Verder bestaat de mogelijkheid vrijwillige trainingen te ontwikkelen voor cannabisverkopers om hen bewust te maken van de gezondheids- en veiligheidsrisico's. Daarnaast zijn gelicentieerde cannabisverkopers verplicht om tegen eind 2024 duidelijke kennisgevingen te plaatsen in hun verkooppunten. Deze kennisgevingen bevatten informatie over de gezondheidsrisico's van hun producten en bieden richtlijnen over instanties en organisaties waar men hulp kan krijgen. Het wetsvoorstel bevat ook de verplichting tot trainingen voor personeel in de cannabisverkoop, gezondheidsinterventies voor risicopatiënten, gegevensverzameling over de verkoop van cannabisproducten en rapportagevereisten aan de wetgevende macht. Een belangrijke bepaling van het voorstel is de verhoging van de wettelijke minimum verkoopleeftijd van cannabisproducten met een THC-concentratie van meer dan 35 procent van 21 naar 25 jaar, met een uitzondering voor gekwalificeerde patiënten. Het voorstel vereist ook dat het *Addictions, Drug & Alcohol Institute* van de Universiteit van Washington richtlijnen en gezondheidsinterventies ontwikkelt en implementeert voor zorgverleners en patiënten die risico lopen op ernstige complicaties als gevolg van cannabisgebruik, met rapporteringen aan de wetgevende macht (House Bill 2320, 2024).

3.4.4.2 Senate Bill 6220

Het tweede wetsvoorstel is *Senate Bill 6220*. Dit wetsvoorstel heeft, net zoals het vorige, betrekking tot het beleid en de financiering van voorlichtingsprogramma's met betrekking tot cannabis met een hoog THC-gehalte. Het vereist dat het Ministerie van Volksgezondheid optionele trainingen ontwikkelt voor winkelpersoneel van cannabis, gericht op de gezondheids- en veiligheidseffecten van producten met een hoog THC-gehalte. Verder moet de *Liquor and Cannabis Board* de definitie van hoog THC vaststellen tegen 1 juli 2026. Het wetsvoorstel verhoogt ook de minimumleeftijd voor de verkoop van cannabisproducten met een hoog THC-gehalte tot 25 jaar, met uitzonderingen voor gekwalificeerde patiënten en aangewezen verzorgers. Afhankelijk van financiering, vereist het wetsvoorstel dat het *Addictions, Drug & Alcohol Institute*

van de Universiteit van Washington richtlijnen en gezondheidsinterventies ontwikkelt en implementeert voor zorgverleners en patiënten die risico lopen op ernstige complicaties als gevolg van cannabisgebruik, en dat het rapporten aan de wetgevende macht verstrekt (Senate Bill 6220, 2024). *Senate Bill 6220* is een *companion bill* van het vorige wetsvoorstel: een *companion bill* verwijst naar een tweede wetsvoorstel dat parallel loopt aan een ander wetsvoorstel en vergelijkbare doelen of inhoud heeft. Deze wetsvoorstellen worden tegelijkertijd ingediend en behandeld in het wetgevingsproces. Omdat het ene wetsvoorstel wordt ingediend als *House Bill* en het andere als *Senate Bill* behandelen verschillende beleidsinstanties deze voorstellen. Het doel van een *companion bill* is om de kans te vergroten dat de verschillende commissies of wetgevende organen de wetgeving zullen aannemen, of dat zij aanvullende of gewijzigde bepalingen zullen voorstellen die niet in het oorspronkelijke wetsvoorstel zijn opgenomen (*Legislative Process & Terms*, 2024). De inhoud van *House Bill 2320* heeft veel overeenkomsten met de inhoud van *Senate Bill 6220*, bij beide wetsvoorstellen is de vraag om de minimumleeftijd voor cannabisproducten met een hoog THC gehalte op te trekken van 21 naar 25 jaar maar *House Bill 2320* wil dat voor cannabisproducten met 35% THC, *Senate Bill 6220* daarentegen legt geen specifieke THC drempel vast, dat is het voornaamste verschil tussen beide wetsvoorstellen (Senate Bill 6220, 2024).

3.4.4.3 *Senate Bill 5367*

Het derde en laatste wetsvoorstel dat deze masterproef analyseert is *Senate Bill 5367*. Net zoals de andere twee wetsvoorstellen betreft het de regulering van producten die THC bevatten. Dit wetsvoorstel differentieert tussen bepaalde hennep- en cannabisproducten die bedoeld zijn voor consumptie of opname in het lichaam op basis van de concentratie THC. Dit wetsvoorstel zou ertoe leiden dat bepaalde hennepproducenten onder de strengere regelgeving vallen die van toepassing is op cannabis. Verder past het de toegestane activiteiten aan van gelicentieerde cannabisproducenten en -verwerkers met betrekking tot het verhogen van de concentratie CBD in bepaalde cannabisproducten. Ook vereist het wetsvoorstel dat bepaalde cannabisproducten een label bevatten met de vermelding van de hoeveelheid THC en synthetisch afgeleide CBD in het product. Bovendien verbiedt het elke persoon om cannabisproducten te produceren, verkopen of distribueren zonder een geldige, door de staat afgeleverde licentie (Senate Bill 5367, 2023).

4 Onderzoeksresultaten

4.1 Inleiding

Dit hoofdstuk bespreekt de resultaten van de kwalitatieve inhoudsanalyse. De analyse gebeurde aan de hand van 41 getuigenissen, met elk een tijdsduur van anderhalve tot twee minuten. Zes getuigenissen hadden betrekking tot *House Bill 2320*, zeven tot *Senate Bill 6220* en de overige 28 waren afkomstig van *Senate Bill 5367*. Zoals eerder vermeld, is er gebruikgemaakt van een deductieve analysemethode, waarbij op basis van theoretische inzichten een codelijst is opgesteld die vervolgens inductief werd vervolledigd met nieuwe thema's die tijdens het coderen naar voren kwamen.

Uit de getuigenissen blijkt duidelijk dat verschillende sprekers uit de cannabisindustrie de problemen binnen het huidige cannabisbeleid erkennen en bereid zijn tot verandering. Sommige van hen vroegen daarom ook om aanpassingen in het wetsvoorstel in plaats van het volledig weg te stemmen, anderen vroegen wel voor een volledige schrapping van het wetsvoorstel.

“We’re in complete alignment with some of the proponents of this bill who are seeking opportunities to reduce harm.” Directie, SB 6220

“So there needs to be some substantial changes to this bill to get it to actually do what it says that it intends to do. Because as it is right now, it doesn't understand the issue and therefore confuses more than it clarifies.” Directie, SB 5367

“In conclusion while we appreciate the concerns that have led to this introduction of this bill we respectfully urge you not to let this bill advance any further.” Directie, SB 6220

Zeven retorische strategieën kwamen duidelijk naar voren. Per strategie is er een verduidelijking over het doel, toegelicht aan de hand van citaten uit getuigenissen, daarna volgt er een inzicht in de standpunten en argumenten van de belanghebbenden van de cannabisindustrie. Tot slot wordt elke strategie gekoppeld aan de bestaande literatuur. Tabel 3 geeft een overzicht van de geïdentificeerde retorische strategieën, hoe vaak ze zijn teruggevonden, wat het voornaamste argument is bij deze strategie en bij welke wetsvoorstellen de strategie toepassing vond. Verschillende getuigenissen gebruikten meerdere strategieën terwijl in sommige gevallen geen enkele strategie werd geïdentificeerd. .

De geïdentificeerde retorische strategieën zijn:

1. Alternatieve oplossing voorstellen
2. Economische schade benadrukken
3. Negatieve gevolgen bij beperking van toegang
4. Probleemverschuiving
5. Kritiek op het wetsvoorstel
6. Onderzoek in vraag stellen
7. Prohibitie werkt niet

Tabel 3

Overzicht retorische strategieën

Strategie (aantal getuigenissen waar geïdentificeerd; n=41)	Argument	Terugggevonden bij wetsvoorstellen
Alternatieve oplossing voorstellen (13)	Wijzen naar een ander wetsvoorstel dat de publieke gedragingen beter zou beïnvloeden dan een verbodsbenadering. Een verbodsbenadering is niet nodig, uitgebreide publieke voorlichting over cannabis is voldoende en noodzakelijk.	HB 2320, SB 6220, SB 5367
Economische schade benadrukken (11)	Het wetsvoorstel zal zorgen voor zware economische verliezen of zelfs sluiting van het bedrijf.	SB 6220, SB 5367
Negatieve gevolgen bij beperking van toegang (11)	Veel mensen hebben cannabis nodig in hun dagelijks leven. Verwijzen naar een specifiek geval waar legale cannabis een positief effect had.	HB 2320, SB 6220, SB 5367
Probleem verschuiving (9)	Wijzen naar een ander probleem dat niet opgelost wordt met het wetsvoorstel zoals de gebrekkige handhaving door de staat.	HB 2320, SB 6220, SB 5367
Kritiek op wetsvoorstel (7)	Wijzen op potentiële tekortkomingen en fouten in het wetsvoorstel	HB 2320, SB 5367
Onderzoek in vraag stellen (6)	De wetenschappelijke studies die worden gebruikt ter ondersteuning van het cannabisbeleid zijn niet betrouwbaar.	HB 2320, SB 6220, SB 5367
Prohibitie werkt niet (4)	Het verbieden van bepaalde vormen van cannabis is ineffectief en kan zelfs contraproductief zijn. Prohibitie zal zorgen voor migratie naar de illegale markt.	HB 2320, SB 6220

4.2 Alternatieve oplossingen voorstellen

De strategie waarvan de cannabisindustrie zich het meeste in dit onderzoek bedient, is de retoriek waarbij de industrie alternatieve oplossingen aandraagt. Dit werd gedaan door enerzijds de aandacht te richten op een alternatief wetsvoorstel dat volgens hen beter is, en anderzijds door extra te benadrukken dat ze toch wel voorstander zijn van publieke voorlichting over cannabis. Deze strategie werd in 13 getuigenissen vastgesteld en bij elk van de drie wetsvoorstellen.

4.2.1 *Ander wetsvoorstel*

In dit voorbeeld pleit een lobbyist, ingehuurd door de cannabisindustrie, voor wijzigingen in het belastingstelsel, namelijk hogere belastingen voor producten met een hoger THC-gehalte en lagere belastingen voor producten met een lager THC-gehalte. Volgens hen zou deze benadering de publieke gedragingen positiever beïnvloeden dan een verbodsbenadering.

“We'd like you to really focus on the bill you passed off the floor yesterday that looks at changing the tax structure to create higher taxes for higher THC products and lower for lower so that we can influence public behavior that way rather than trying the prohibition route.” Lobbyist, SB 6220

Het voorstellen van een alternatief beleid of wetsvoorstel is een veelgebruikte strategie van de tabaksindustrie om de invoering van marketingregulering te verhinderen, een tactiek die wereldwijd is gedocumenteerd. Vaak pleit deze industrie voor zelfregulering in plaats van formele wetgeving, met de bedoeling de politieke druk op beleidsmakers te verminderen. Deze aanpak is aantrekkelijk voor beleidsmakers vanwege de lagere kosten en bevoordeelt de belanghebbenden voornamelijk om formele regelgeving te omzeilen en politieke actie te vertragen. De tabaksindustrie ontwikkelt en bevordert zowel nieuwe als bestaande regelgeving die gunstig is voor haar eigen belangen (Savell et al., 2014).

4.2.2 *Voorlichting*

Ondanks hun oppositie tegen een verbodsbenadering, benadrukken de belanghebbenden het belang van uitgebreide publieke voorlichting en vorming over cannabis. Ze onderstrepen de noodzaak meer voorlichting te verschaffen aan gebruikers en verkopers en zullen dus de onderdelen van het wetsvoorstel ondersteunen die gericht zijn op publieke informatievoorziening, zoals vastgelegd in *Initiative-502*.

Initiatief-502 legaliseerde recreatief cannabisgebruik voor volwassenen van 21 jaar en ouder in de staat van Washington en werd in december 2012 aangenomen (Blevins et al., 2018). Het argument van voorlichting werd niet aangehaald bij SB 5367.

“So we oppose prohibition. However, we do support extensive public education. That was a promise that was made under Initiative-502 and we would encourage you to move forward with even more education for folks to support those parts of the bill.” Lobbyist, SB 6220

“There's all there, these other great parts of the bill that we'd love to see actually pass this year where we're starting to take funding of education programs for youth prevention really, really seriously.” Lobbyist, HB 2320

“I will say at the outset we do support more work in public education, we're all in favor of that.” Lobbyist, HB 2320

De alternatieven die de actoren voorstellen bij deze strategie hebben betrekking op de voorkeur van een ander wetsvoorstel of het benadrukken van het belang van informatievoorziening. Het promoten van publieke voorlichting over cannabis is een maatregel met een lage impact op de volksgezondheid en is een strategie die de cannabisindustrie al eerder heeft gebruikt (Carlini et al., 2024). Het promoten van niet-regulerende maatregelen zoals voorlichting, is een strategie die ook de tabaksindustrie en de alcoholindustrie gebruikt (Savell et al., 2014; Savell et al., 2016).

4.3 Economische schade benadrukken

De volgende strategie die werd geïdentificeerd omvat het argumenteren dat het voorgestelde wetsvoorstel zou resulteren in de sluiting van bedrijven in de cannabisindustrie. Verschillende actoren van de cannabisindustrie waarschuwen voor de teloorgang van de hennepindustrie in de staat Washington als gevolg van de voorgestelde wetgeving. Deze strategie werd voornamelijk teruggevonden bij de getuigenissen van wetsvoorstel SB 5367.

“This bill will destroy the hemp industry in Washington. (...) What you're going to do is just burn the hemp industry in Washington to the ground.” Directie, SB 5367

“Members of the committee as this bill is currently drafted it stands a threat in the Washington hemp derived wellness product industry existentially....The bill also stands to nearly cripple the Washington hemp farming sector. Considering the WSDA [Washington State Department of Agriculture] predicts a 75% decrease in registrations to grow hemp from the state, consequent to this bill passing as is.”

Directie, SB 5367

“I am one of the 75% of your state licensed hemp producers that this bill will run out of business... For consumers it forces them to pay a 37,5% cannabis tax for non-intoxicating CBD products. It's like assessing an alcohol tax on grape juice.”

Producent, SB 5367

Niet alle sprekers spreken over zulke extreme gevolgen zoals de volledige sluiting van bedrijven, maar benadrukken wel de economische schade dat het beleidsvoorstel volgens hen kan veroorzaken.

We also believe this is really deleterious to Washington State hemp farmers and will reduce substantially the opportunities for hemp farmers in Washington to sell their products in the state of Washington. While not restricting effectively products coming from outside of the state, California last year took a similar approach and we have gone from 2400 farmers to about 125 and it has squelched the hemp economy. Directie, SB 5367

I'm a man of one. I don't have employees, I run this business myself. My business has been struggling mostly due to regulations, and I want to speak out against this bill. Producent, SB 6220

Bij deze strategie beschouwen de belangenvertegenwoordigers van de cannabisindustrie het wetsvoorstel als een bedreiging voor de economie. (Carlini et al., 2024). De alcoholindustrie maakt gebruik van een gelijkaardige strategie, waarbij ze beweren dat bepaalde regelgeving zal leiden tot zware economische schade voor de industrie en dat veel mensen hun tewerkstelling zullen verliezen. Er is echter geen openbaar bewijsmateriaal beschikbaar dat deze bewering ondersteunt (Savell et al., 2015).

4.4 Negatieve gevolgen bij beperking van toegang

De actoren zullen bij deze strategie eerst de voordelen benadrukken die, volgens hen, het gebruik van cannabisproducten bieden bij de behandeling van de verschillende medische aandoeningen. De sprekers waarschuwen voor het scenario waar deze voordelen zullen wegvallen en waarbij patiënten geen toegang meer hebben tot deze producten als gevolg van de voorgestelde wetgeving. Daarnaast benadrukken ze dat veel mensen hun producten gebruiken ter bevordering van hun welzijn. Ze wijzen op mogelijke gezondheidsrisico's die kunnen ontstaan indien het wetsvoorstel wordt aangenomen.

“Those customers being our own neighbors and fellow Washingtonians who seek our non-recreational hemp wellness products to help manage their day to day health with affordable efficacy.” Directie, SB 5367

“There is a complete lack of understanding for tens of thousands of customers and Washingtonians who will lose their access to products which they know work for their symptoms, issues and unique cases of disease.” Producent, SB 5367

These are epilepsy, pain, anxiety, autism, cancer arthritis, sleep, general wellness, PTSD, and depression. If this bill passes thousands of your residents will lose access to these highly therapeutic products with consequences that I don't need to be.. I don't think I need to state.” Directie, SB 5367

The potency of cannabis concentrates can range from 60% to 95% THC, which means that if the potency is kept at 35%, processors must use an additive to cut the concentrate. So, as we learned from the vape crisis of 2019 additives are not safe. The lung injuries consumers got from additives resulted in thousands of hospitalizations and dozens of death surround the country.” Directie, HB 2320

Carlini et al., (2024) beschouwen dergelijke strategie als ‘dreigen’ waarbij belanghebbenden proberen empathie op te wekken en te benadrukken waarom toegang tot deze producten belangrijk is. Sprekers vermelden specifieke gevallen waarbij cannabisproducten een positieve impact hadden op individuen met ernstige medische aandoeningen, zo benadrukten ze welke negatieve gevolgen kunnen ontstaan wanneer de toegang tot deze producten wordt beperkt. Dergelijk argument kwam uitsluitend naar voren in de discussie over SB 5367. De sprekers onderstreepten eerst het belang van hun producten en benadrukten dat veel mensen deze

producten nodig hebben om normaal te kunnen functioneren. Vervolgens ondersteunden zij hun betoog met een concreet voorbeeld van een persoon die dankzij het gebruik van hun producten een aanzienlijk betere levenskwaliteit ervaart.

“For those of you who don't know, Charlotte had Dravet syndrome, a rare form of intractable epilepsy, suffering from more than 300 life threatening seizures a week. After taking full spectrum CBD products, Charlotte lived an additional 8 years of her life with her seizures controlled less than one week.”

Directie, SB 5367

“I was diagnosed with stage 3 b small cell carcinoma and my lymph node. This is a very rare deadly cancer. A team of doctors at the University of Washington and Fred Hutch [een kanker instituut] gave me a very grim diagnosis, offered palliative care. And alternatively, they said I could try chemotherapy and radiation, they didn't think it would work. And even if I did it, they suspected it would come back very shortly. And I should plan my life to live about a year, that was two and a half years ago. I immediately started taking a fairly heavy dose of CBD products. I am now cancer free. I have shared that information with people with stage four cancer, who also used it and we've had good results.” Directie, SB 5367

Het verwijzen naar een specifiek geval is een argument dat de alcohol- of tabaksindustrie niet toegepast maar de farmaceutische sector gebruikt het wel. Een illustratief voorbeeld hiervan is Purdue Pharma, een bedrijf dat in de jaren '90 gebruikmaakte van getuigenissen van patiënten die het geneesmiddel OxyContin innamen, deze patiënten gaven aan dat de medicatie hun levenskwaliteit aanzienlijk had verbeterd. Purdue Pharma verspreidde de persoonlijke verhalen doelbewust in de vorm van een campagnevideo om artsen te stimuleren meer van deze pijnmedicatie voor te schrijven (Egilman et al., 2019).

4.5 Probleemverschuiving

Vervolgens is er de retorische strategie van probleemverschuiving, die verschillende keren werd geïdentificeerd. Bij deze strategie wijzen de actoren van de cannabisindustrie op een, volgens hen, belangrijker probleem waarvoor actie nodig is en dat met het wetsvoorstel niet wordt aangepakt. Deze strategie kwam voor in negen getuigenissen en bij elk van de drie wetsvoorstellen.

Een voorbeeld van deze strategie is het argument dat het grote probleem niet bij de aanbodzijde ligt, maar bij het gebrek aan kennis bij de gebruikers.

“The biggest issue is the low perception of harm. None of them think they're going to get hurt by any of the stuff that they are experimenting with. And until we solve that problem there's nothing you can do on the supply side to change things.”

Lobbyist, HB 2320

Een ander probleem dat de actoren van de cannabisindustrie naar voren brengen bij deze strategie is het gebrek aan handhaving door de staat.

“That lack of trust is the direct result of an absence of enforcement by LCB [Washington State Liquor and Cannabis Board] on labs that are acting deceitfully or fraudulently. And the lack of enforcement on the producer processors were complicit with them, resulting in discoverable misrepresentations about cannabinoids in hemp derived content in cannabis products.” Lobbyist, SB 5367

Een volgend probleem dat een belangenvertegenwoordiger aanhaalde, is de bezorgdheid over nieuwe processen die de cannabisindustrie gebruikt, met name het gevaar dat het achterlaten van zware metalen als residu met zich meebrengt.

The thing that's different is some of the new processes that are not solving this.. which, you know is that.. if folks don't understand what I mean. So just some of these processes you solve with butane, alcohol, all sorts of things to extract, and those heavy metals that are left behind, those are a big issue.” Directie, SB 6220

Ten slotte wezen verschillende actoren op andere specifieke productreguleringen die het wetsvoorstel volgens hen niet aanpakt, bijvoorbeeld de kwestie van synthetische cannabinoïden, zoals delta 8 of delta 9.

“Because I don't feel that this bill regulates the products or actually solves the issue of delta 8, THC and some of these other, clinically transformed you know, synthetic products that are there on the market.” Lobbyist, SB 5367

“We also believe that this bill does not appropriately address synthetic cannabinoids like delta 8 and HHC. HHC which is 3 times more powerful than delta 9 at these

dosage levels and yet unfairly restricts the analysis or the dosage rate per unit.”

Directie, SB 5367

Deze strategie werd al eerder teruggevonden bij de cannabisindustrie en Carline et al., (2024) plaatsten deze onder de strategie ‘afleiden’. Actoren uit de cannabisindustrie proberen op dergelijke manier de aandacht af te leiden van het te bespreken probleem door voorgestelde empirisch onderbouwde regulerende maatregel als ineffectief en onnodig te bestempelden. De handhaving van de bestaande regelgeving is volgens deze actoren ontoereikend, verbetering is noodzakelijk en te verkiezen in plaats van het ontwerpen van nieuwe regelgeving

4.6 Kritiek op het wetsvoorstel

Het uiten van kritiek is de zesde retorische strategie: de belanghebbenden stellen het wetsvoorstel in vraag en uiten hun kritiek en twijfels over de effectiviteit, implementatie en gevolgen, ze wijzen op potentiële tekortkomingen en fouten. Dit argument werd het meest teruggevonden bij SB 5367 maar werd niet teruggevonden bij SB 6220.

“Today I'm finding this other because while support the intent of Senate Bill 5367. I have concerns about the implementation. The bill as written would increase the scope of authority to include additional cannabinoids, the agency does not currently have clear authority over such an extension.” Directie, SB 5367

“This is a horrible piece of legislation. The problem that it's addressing does need to be solved interested but this is just horrible.” Lobbyist, SB 5367

“It's just not gonna work. You know, we've got, we've raised the age of tobacco use to 21 nationally and tobacco use in general across the country start going up.”

Lobbyist, HB 2320

“Most harms from drugs comes from the war on drugs and the policies that we've created in response to them. And this [bill] is just a continuation of that same policy. It hasn't learned anything from the decades of failure of those policies. And it isn't something that's going to move us forward and bring solutions to a potentially real issue of how do we handle, you know, a new era of legal cannabis with manufactured products.” Directie, HB 2320

De alcoholindustrie bedient zich van deze strategie door te argumenteren dat de regeling discriminerend is en dat de regulering niet alle producenten en klanten in gelijke mate zal treffen. De alcoholindustrie argumenteert ook dat de wetgeving uitgebreider is dan noodzakelijk en daarom niet proportioneel is (Savell et al., 2015).

4.7 Onderzoek in vraag stellen

Het onderzoek in vraag stellen is de voorlaatste strategie die werd geïdentificeerd, deze richt zich op het betwisten van de geldigheid, methodologie of conclusies van wetenschappelijke studies en onderzoeken die worden gebruikt ter ondersteuning van het cannabisbeleid. Dit werd onder meer gedaan door het bekritisieren van de methodologie van studies of het benadrukken van recente studies of analyses die de heersende opvattingen over cannabis in twijfel trekken. Deze strategie werd zes keer geïdentificeerd.

“Additionally the claim that cannabis causes schizophrenia has been proven a false causality and is at most a correlation. Recently a study, published by the journal of the American medical association roundly refutes these claims as extensive study conducted over fifteen years with data from over two billion use uhh two billion months of use across all US states found quote: ‘no statistically significant increase in psychosis related diagnosis and prescriptions in state where cannabis is legal for adult and or medical use compared to states that prohibit cannabis.’”

Directie, HB 2320

“However HHS [Department of Health & Human Services] last week just released their analysis of the scheduling of cannabis and found significant medical benefits.” Directie, SB 6220

“We need funding for research that looks at actual medical impact of cannabis including its benefits and risks rather than skewed behavioral assessments that begin with the desired conclusion in mind.” Directie, SB 6220

Hoewel deze strategie in dit onderzoek maar beperkt aan bod kwam, gebruiken andere industrieën, zoals de farmaceutische, alcohol- en tabaksindustrie, deze strategie veelvuldig. In sommige gevallen publiceerden en/of financierden deze industrieën zelf onderzoek om twijfel en verwarring te zaaien over de schadelijke gevolgen van hun producten (Adams et al., 2021; McCambridge et al., 2018; Savell et al., 2015). Het proberen verdraaien van wetenschappelijk

onderzoek is een strategie die Miller en Harkins (2010) beschrijven als *science capture*. Industrieën gebruiken deze strategie om onzekerheid te creëren en vervolgens betekenisvolle beleidsverandering te blokkeren. Deze strategie is een manier om meningen en besluitvorming op verschillende gebieden te beïnvloeden.

4.8 Prohibitie werkt niet

De laatste strategie en de minst voorkomende strategie in dit onderzoek is het argumenteren dat het verbod op gebruik niet werkt. Deze strategie omvat het standpunt dat het verbieden van bepaalde vormen van cannabis ineffectief is en contraproductief kan zijn. Dit argument hangt ook samen met het argument dat een verbod alleen maar leidt tot een verschuiving naar de illegale markt, zonder enige regulering of toezicht. Dit argument werd maar beperkt gebruikt en werd niet teruggevonden bij HB 5367.

“The, the problem here is fundamentally the, the principal of initiative-502 was that prohibition doesn't what work. And that's just where we fundamentally disagree with the notion of putting a cap on, because it will just spill into the illicit market.” Lobbyist, HB 2320

“I also have a lot of concerns about public health and drug policy. The first and foremost being, the biggest drug policy failure from a public health perspective is prohibition.” Directie, HB 2320

Bij een beperking van de toegang tot cannabisproducten ontstaat er het risico dat de productie verschuift naar de illegale markt waar producten niet worden getest of gereguleerd, en dat kan tot mogelijke gezondheidsrisico's leiden voor de consumenten.

“If we ban any type of products out there try to regulate them beyond the current regulations. The illicit market can move right in and increase operations and get those products out to people.” Lobbyist, SB 6220

“In addition, putting a potency cap on concentrates will result in consumers using more products to achieve the same effect or will be turning to the illicit market where we step back ten years and have cannabis users across the state, consuming, untested and unregulated products.” Directie, HB 2320

“The fact of the matter is this: that prohibition simply pushes people to the illicit market. It's just the facts.” Lobbyist, SB 6220

De actoren van de cannabisindustrie zien zichzelf als een beschermer tegen de gevaarlijke, ongereguleerde, illegale cannabismarkt en zijn overtuigd dat te strenge regulatie van THC-potentie er toe zal leiden dat mensen hun cannabis op de illegale markt zullen kopen (Carlini et al., 2024). De tabaksindustrie beweerde in het verleden dat bepaalde regulering zal resulteren tot een toename van illegale handel (Savell et al., 2014).

5 Discussie

Dit hoofdstuk bevat een kritische interpretatie van de resultaten. De bevindingen van deze studie werpen licht op de dynamiek tussen belanghebbenden in de cannabisindustrie en het wetgevingsproces. De onderzoeksvraag: “Wat zijn de argumenten die de legale cannabisindustrie gebruikt tegen de overheid om oppositie te voeren tegen beleidsvoorstellen die ingaan tegen hun commerciële belangen?” krijgt een antwoord. De identificatie van verschillende retorische strategieën die belanghebbenden gebruiken, biedt inzicht in hun argumentatieve benaderingen en de manieren waarop ze hun standpunten proberen te versterken. Eerst worden de methodologische beperkingen van dit onderzoek besproken.

5.1 Methodologische beperkingen

Elke onderzoeksmethode heeft een aantal beperkingen zo ook deze gekozen onderzoeksmethode van de discoursanalyse en meervoudige gevalstudie. Een discoursanalyse is inherent interpretatief en subjectief, wat betekent dat de resultaten afhankelijk zijn van de interpretaties en perspectieven van de onderzoeker. Dit kan leiden tot subjectiviteit en variabiliteit in de bevindingen (Fairclough, 1995).

Door gebruik te maken van een a priori-benadering tijdens het coderen kan het dat de initiële categorieën niet dezelfde zijn als die op basis van de data en dat daardoor het risico ontstaat dat de belevingswereld van de verschillende cases niet voldoende bestudeerd wordt (Decorte, 2016). Om dit zoveel mogelijk te vermijden, werd de initiële lijst van codes tijdens het coderen aangevuld en werden alle getuigenissen een tweede keer gecodeerd op basis van de volledige lijst.

De keuze van wetsvoorstellen was beperkt tot die voorstellen waarvoor zowel opnames beschikbaar waren als voldoende getuigenissen ter verdediging van de belangen van de cannabisindustrie. Bij oudere wetsvoorstellen ontbraken vaak de opnames. Ook de specifieke focus van de wetsvoorstellen is een beperking, de drie wetsvoorstellen die in deze masterproef zijn besproken, hadden allemaal betrekking op de maximale THC-waarde in cannabis. Hierdoor kunnen bepaalde retorische strategieën die bij andere onderwerpen worden gebruikt, niet zijn geïdentificeerd. Dat kan de externe validiteit van dit onderzoek beïnvloeden, wat betekent dat de bevindingen moeilijk gegeneraliseerd kunnen worden naar bredere contexten of andere gevallen. Dit beperkt de mogelijkheid om universele conclusies te trekken, maar is echter geen

probleem want de bevindingen uit dit onderzoek kunnen gebruikt worden om nieuwe data mee te vergelijken. Het kan andere onderzoekers helpen bij de beslissing van de selectie van databronnen (Maesschalck, 2016). Daarnaast konden vertegenwoordigers van de cannabisindustrie meerdere keren getuigen voor hetzelfde wetsvoorstel. Dit heeft ertoe geleid dat bepaalde argumenten door eenzelfde persoon meerdere keren werden aangehaald, wat mogelijk een kleine vertekening van de resultaten kan veroorzaken.

5.2 De onderzoeksvraag

De retorische strategieën die de cannabisindustrie hanteert tijdens het verdedigen van haar belangen in de staat Washington omvatten: probleemverschuiving, economische schade benadrukken, alternatieve oplossingen voorstellen, argumenteren dat prohibitie niet werkt, negatieve gevolgen bij beperking van toegang benadrukken, kritiek uiten op het wetsvoorstel en tot slot, onderzoek in vraag stellen. De meest gebruikte strategie in dit onderzoek, was het voorstellen van alternatieve oplossingen, zoals het organiseren van publieke voorlichting en sensibiliseringscampagnes, ondanks bewijs dat dit geen efficiënte aanpak is voor het vermijden van problematisch gebruik. Elk van de retorische strategieën werd ook al eerder bij een andere industrie waargenomen. Het is duidelijk dat de cannabisindustrie zich bedient van een breed scala aan retorische strategieën die hun oorsprong vinden in de tactieken van andere gevestigde industrieën, zoals de alcohol- en tabaksindustrie. Deze strategieën zijn ontworpen om de publieke opinie te beïnvloeden, beleidsmakers onder druk te zetten en uiteindelijk de commerciële belangen van de industrie te beschermen.

De literatuur toont aan dat andere industrieën vaak de verantwoordelijkheid bij de gebruiker leggen. Hierbij ontkennen ze dat het aankoopgedrag wordt beïnvloed door de regulerende en commerciële omstandigheden. In dit onderzoek paste de cannabisindustrie deze strategie echter niet toe. Ook Carlini et al. (2024) constateren dat deze retorische strategie in hun onderzoek niet voorkomt bij de cannabisindustrie.

Dat de cannabisindustrie actief probeert om het volksgezondheidsbeleid te beïnvloeden is niet per definitie gevaarlijk, het is zelfs een cruciaal onderdeel van de democratie. Het mag echter niet leiden tot een situatie waarin de cannabisindustrie het beleid te veel beïnvloedt aangezien dit zou kunnen leiden tot *regulatory* en *legislative capture*. Zoals in het theoretisch kader besproken, kan *legislative capture*, een specifieke vorm van *regulatory capture*, leiden tot de

ondermining van de democratische kernwaarden, corruptie en belangenverstrengeling en tot een vermindering van de volksgezondheid (Brown, 2019).

5.3 Aanbevelingen

Verder onderzoek is noodzakelijk over het gebruik van de retorische strategieën geïdentificeerd in deze masterproef binnen de Europese cannabisindustrie. Tevens is er de aanbeveling om na te gaan of de cannabisindustrie deze strategieën ook gebruikt bij wetsvoorstellen die betrekking hebben op andere onderwerpen dan de regulering van het THC-waarde. Dergelijke kennis kan immers belangenverdedigers van de volksgezondheid helpen tegenargumenten te ontwikkelen en alternatieve verhalen te verspreiden die de gezondheid van het publiek beschermen en die aanslaan bij wetgevers en het algemene publiek (Carlini et al., 2024). Aan de hand van de databank van *OpenSecrets* kan onderzocht worden of er opvallende pieken zijn in het uitgavepatroon van de Amerikaanse cannabislobby en of deze pieken gelinkt kunnen worden aan bepaalde beleidsvoorstellen.

Onderzoek naar de efficiëntie van deze strategieën is ook noodzakelijk, er moet onderzocht worden wat het effect is van de gebruikte strategieën op de beleidsmakers en in welke mate zij zich laten beïnvloeden door de cannabisindustrie. Is er sprake is van een beïnvloeding die te veel in het voordeel is van deze industrie, ten koste van het algemeen belang, dan spreekt men van *regulatory* en *legislative capture*. Dit fenomeen is bijzonder zorgwekkend, omdat het leidt tot beleidsvormen die de voorkeur geven aan de economische belangen van een machtige industrie, zoals de cannabisindustrie, boven de gezondheid en het welzijn van de samenleving. *Regulatory capture* kan leiden tot zwakkere reguleringen en een inefficiënte handhaving van wetten. Om dit te vermijden, is het belangrijk dat er voldoende transparantie is in het beleidsvormingsproces. Dat houdt in dat het proces van regelgeving en besluitvorming open en toegankelijk moet zijn voor het publiek, waardoor belanghebbenden buiten de cannabisindustrie ook invloed kunnen uitoefenen. Dit kan bijvoorbeeld worden bereikt door het openbaar maken van lobbyactiviteiten, vergaderingen tussen beleidsmakers en industriële vertegenwoordigers en de financiering van politieke campagnes. Daarnaast moeten beleidsmakers voldoende geïnformeerd zijn over de mogelijke schadelijke strategieën van deze industrie zodat ze beter worden uitgerust om de invloeden te weerstaan en beleid te formuleren dat het algemeen belang dient. Andere, verregaande oplossingen zijn het verkorten van de ambtstermijn van regelgevers, om de kans op samenwerkingsverbanden te verkleinen, of het verminderen van hun discretionaire bevoegdheid (Wren-Lewis, 2011). Tegelijkertijd is het noodzakelijk dat deze maatregelen de

flexibiliteit van regelgevers en beleidsmakers niet te veel beperken, zodat ze effectief en efficiënt kunnen reageren op nieuwe ontwikkelingen en uitdagingen binnen het cannabisbeleid.

6 Conclusie

Dit onderzoek had tot doel een diepgaand begrip te verkrijgen vanuit een volksgezondheidsperspectief in de retoriek die de cannabisindustrie hanteert bij het verdedigen van haar commerciële belangen. Daarnaast onderzocht de studie hoe deze argumenten zich verhouden tot argumenten die in de bestaande literatuur werden teruggevonden. De legale cannabisindustrie is wereldwijd aan het opkomen, waardoor het belangrijk is om strikte regelgeving in te voeren om de volksgezondheid te beschermen. Deze industrie probeert, net zoals andere legale drugsindustrieën, het volksgezondheidsbeleid te beïnvloeden, waarbij ze gelijkaardige strategieën gebruikt van de tabaks-, alcohol- als farmaceutische industrie. Deze studie richt zich op de argumenten die de cannabisindustrie gebruikt binnen een commercieel model dat draait om winstmaximalisatie. Zoals besproken in de inleiding, vormt dit model echter niet de enige benadering voor een legale cannabisindustrie en zal deze industrie in andere modellen andere methoden hanteren.

De onderzoeksvraag “Welke argumenten gebruikt de legale cannabisindustrie tegen de overheid om zich te verzetten tegen beleidsvoorstellen van de overheid die tegen hun commerciële belangen ingaan?” werd beantwoord aan de hand van een kwalitatieve meervoudige gevalstudie waarbij een deductieve thematische discoursanalyse werd uitgevoerd. Er vond een analyse plaats van getuigenissen van 23 verschillende sprekers, afkomstig uit acht publieke hoorzittingen over drie verschillende wetsvoorstellen in de staat Washington. Aan de hand van transcripties van de hoorzittingen identificeerde dit onderzoek de argumenten die de actoren uit de cannabisindustrie gebruiken om hun belangen te verdedigen en beleidsbeslissingen te beïnvloeden.

Er werden in totaal zeven retorische strategieën geïdentificeerd, deze zijn alle zeven vergelijkbaar met de retoriek van andere industrieën. De meest gebruikte strategie in deze studie was het voorstellen van alternatieve oplossingen, zoals sensibiliseringscampagnes en voorlichtingsprogramma's, ondanks bewijs dat deze aanpak alleen niet efficiënt is in het vermijden van problematisch gebruik. Deze strategie gebruikt de alcohol- en tabaksindustrie vaak. Uit de analyse blijkt dat de cannabisindustrie de strategie om onderzoek en wetenschap in vraag te stellen minder vaak toepast, daarentegen gebruikt de alcohol- en tabaksindustrie die strategie wel vaak. De andere gebruikte strategieën zijn: het probleem verschuiven, de economische schade benadrukken, argumenteren dat prohibitie niet werkt, de negatieve gevolgen bij de beperking van toegang benadrukken en kritiek uiten op het wetsvoorstel zelf.

De bevindingen van dit onderzoek geven aan dat de cannabisindustrie actief probeert het volksgezondheidsbeleid te beïnvloeden door hun belangen te verdedigen bij wetsvoorstellen. Hierbij maken ze gebruik van een retoriek die gelijkaardig is aan de strategieën die de andere drugsindustrieën gebruiken. Dit kan leiden tot *legislative capture*, waar de cannabisindustrie het beleid stuurt, ten koste van de volksgezondheid. Deze kennis kan een leidraad zijn voor de beleidsimplicatie voor belangenverdedigers van de volksgezondheid. Zij kunnen zich op deze bevindingen baseren om zich te verzetten tegen deze schadelijke industrieën. De aanbeveling is om deze strategieën in verschillende contexten te onderzoeken en tegenmaatregelen te ontwikkelen die verdedigers van de volksgezondheid kunnen gebruiken om onbevooroordeelde beleidsvorming te bevorderen.

7 Bibliografie

- Adams, P., Rychert, M., & Wilkins, C. (2021). Policy influence and the Legalized cannabis Industry: Learnings from other addictive consumption industries. *Addiction, 116*(11), 2939–2946. <https://doi.org/10.1111/add.15483>
- Agrawal, A., & Lynskey, M. T. (2009). Tobacco and cannabis co-occurrence: Does route of administration matter? *Drug And Alcohol Dependence, 99*(1–3), 240–247. <https://doi.org/10.1016/j.drugalcdep.2008.08.007>
- Alley, Z. M., Kerr, D. C. R., & Bae, H. (2020). Trends in college students' alcohol, nicotine, prescription opioid and other drug use after recreational marijuana legalization: 2008–2018. *Addictive Behaviors, 102*. <https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2019.106212>
- Amossy, R. (2009). The New Rhetoric's Inheritance. *Argumentation and Discourse Analysis, 23*(3), 313–324. <https://doi.org/10.1007/s10503-009-9154-y>
- Balbach, E., Smith, E. A., & Malone, R. E. (2007). How the health belief model helps the tobacco industry: individuals, choice, and “information”. *Tobacco Control, 15*, 37–43. <https://doi.org/10.1136/tc.2005.012997>
- Belga. (2024, 1 april). Cannabis voortaan legaal voor volwassenen in Duitsland. *vrtnws.be*. <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/04/01/cannabis-duitsland-legaal/>
- Bero, L. A. (2005). Tobacco industry manipulation of research. *Public Health Reports, 120*(2), 200–208. <https://www.jstor.org/stable/20056773>
- Blevins, C. E., Marsh, E., Banes, K. E., Stephens, R. S., Walker, D. D., & Roffman, R. A. (2018). The implications of cannabis policy changes in Washington on adolescent perception of risk, norms, attitudes, and substance use. *Substance Abuse, 12*. <https://doi.org/10.1177/1178221818815491>
- Blommaert, J., & Verfaillie, K. (2016). Discoursanalyse. In T. Decorte & D. Zaitch (Reds.), *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie* (3de editie). Acco.
- Bombardini, M., & Trebbi, F. (2020). Empirical Models of Lobbying. *Annual Review Of Economics, 12*(1), 391–413. <https://doi.org/10.1146/annurev-economics-082019-024350>
- Bond, L. (2009). Access to confidential alcohol industry documents: from ‘Big tobacco’ to ‘Big booze’. *The Australasian Medical Journal, 1*(3), 1–26. <https://doi.org/10.4066/amj.2009.43>
- Brown, T. (2019). Legislative capture: a critical consideration in the commercial determinants of public health. *Journal Of Law And Medicine, 26*(4), 764–785. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3687855>

- Cameron, L. A., & Williams, J. (2001). Cannabis, alcohol and cigarettes: substitutes or complements? *Economic Record*, 77(236), 19–34. <https://doi.org/10.1111/1475-4932.00002>
- Carlini, B. H., Kellum, L. B., Garrett, S. B., & Nims, L. N. (2024). Threat, distract, and Discredit: Cannabis industry rhetoric to defeat Regulation of High THC cannabis products in Washington State, USA. *Journal Of Studies On Alcohol And Drugs*. <https://doi.org/10.15288/jsad.23-00277>
- Caulkins, J. P., Kilmer, B., Kleiman, M. A. R., MacCoun, R. J., Midgette, G., Oglesby, P., Pacula, R. L., & Reuter, P. (2015). Options and Issues Regarding Marijuana Legalization. In *RAND Corporation eBooks*. <https://doi.org/10.7249/pe149>
- Chung, H., Cullerton, K., & Lacy-nichols, J. (2024). Mapping the Lobbying Footprint of Harmful Industries: 23 Years of Data From OpenSecrets. *Milbank Quarterly*, 102(1), 212–232. <https://doi.org/10.1111/1468-0009.12686>
- De Figueiredo, J., & Richter, B. K. (2013). *Advancing the empirical research on lobbying*. <https://doi.org/10.3386/w19698>
- Decorte, T. (2016). Kwalitatieve data-analyse. In T. Decorte & D. Zaitch (Reds.), *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie* (3de editie). Acco.
- Decorte, T. (2018). *Regulating cannabis: A detailed scenario for a nonprofit cannabis market*. Archway Publishing.
- De Moor-Van Vugt, A. (2014). Van betalen naar bepalen - over budgettaire onafhankelijkheid in het banktoezicht. In D. Arts, W. Devroe, R. Foqué, K. Marchand, & I. Veroughstraete (Reds.), *Mundi et Europae civis: liber amicorum Jacques Steenbergen* (pp. 75–91). Larcier. <https://dare.uva.nl/search?identifier=b9bf419e-d8b3-4c36-9668-6a95e9001c9f>
- Egilman, D. S., Collins, G. B., Falender, J., Shembo, N., Keegan, C., & Tohan, S. (2019). The Marketing of OxyContin: A cautionary tale. *Indian Journal Of Medical Ethics*, 4(3), 183–193. <https://doi.org/10.20529/ijme.2019.043>
- European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction. (2023). *Cannabis laws in Europe: questions and answers for policymaking*. <https://doi.org/10.2810/151113>
- Fairclough, N. (1995). *Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language*. <https://bds.unb.br/handle/123456789/763>
- Farrelly, M. C., Heaton, C. G., Davis, K. C., Messeri, P., Hersey, J. C., & Haviland, L. (2002). Getting to the truth: Evaluating national tobacco countermarketing campaigns.

- American Journal Of Public Health*, 92(6), 901–907.
<https://doi.org/10.2105/ajph.92.6.901>
- Fedorova, E. V., Mitchel, A., Finkelstein, M., Ataiants, J., Wong, C. F., Conn, B. M., & Lankenau, S. E. (2023). Pre-Post Cannabis Legalization for Adult Use: A Trend Study of Two Cohorts of Young Adult Cannabis Users in Los Angeles. *Journal Of Psychoactive Drugs*, 1–11. <https://doi.org/10.1080/02791072.2023.2282515>
- Fife, S. T., & Gossner, J. (2024). Deductive Qualitative analysis: evaluating, expanding, and refining theory. *International Journal Of Qualitative Methods*, 23.
<https://doi.org/10.1177/16094069241244856>
- Fraussen, B., & Braun, C. (2018). ‘De lobby’ aan banden? over het ongelijk speelveld en de regulering van belangenvertegenwoordiging. *Tijdschrift Voor Toezicht*, 9(4).
<https://doi.org/10.5553/TvT/187987052018009004004>
- Giroud, C., De Cesare, M., Berthet, A., Varlet, V., Concha-Lozano, N., & Favrat, B. (2015). E-Cigarettes: A Review of New Trends in Cannabis Use. *International Journal Of Environmental Research And Public Health*, 12(8), 9988–10008.
<https://doi.org/10.3390/ijerph120809988>
- Gunn, R., Aston, E., & Metrik, J. (2022). Patterns of cannabis and alcohol Co-Use: Substitution versus complementary effects. *Alcohol Research: Current Reviews*, 42(1).
<https://doi.org/10.35946/arcr.v42.1.04>
- Hall, W. (2020). The costs and benefits of cannabis control policies. *Dialogues in Clinical Neuroscience*, 22(3), 281–287. <https://doi.org/10.31887/dcns.2020.22.3/whall>
- Hall, W., & Kozlowski, L. T. (2018). The diverging trajectories of cannabis and tobacco policies in the United States: reasons and possible implications. *Addiction*, 113(4), 595–601. <https://doi.org/10.1111/add.13845>
- Hempling, S. (2014). Regulatory Capture: sources and solutions. *Emory Corporate Governance And Accountability Review*, 1(1).
- Hoe, C., Taber, N., Champagne, S., & Bachani, A. M. (2020). Drink, but don’t drive? The alcohol industry’s involvement in global road safety. *Health Policy And Planning*, 35(10), 1328–1338. <https://doi.org/10.1093/heapol/czaa097>
- House Bill 2320, 68th Legislature, State of Washington Regular Session. (2024).
<https://app.leg.wa.gov/billsummary?BillNumber=2320&Year=2024>

- Hojnacki, M., & Kimball, D. C. (1999). The Who and How of Organizations' Lobbying Strategies in Committee. *The Journal Of Politics*, *61*(4), 999–1024.
<https://doi.org/10.2307/2647551>
- Kinder, B. N., Pape, N. E., & Walfish, S. (1980). Drug and Alcohol Education Programs: A Review of Outcome Studies. *International Journal Of The Addictions*, *15*(7), 1035–1054. <https://doi.org/10.3109/10826088009040077>
- Lacy-Nichols, J., Quinn, M., & Cullerton, K. (2023). Aiding empirical research on the commercial determinants of health: a scoping review of datasets and methods about lobbying. *Health Research Policy And Systems*, *21*(1). <https://doi.org/10.1186/s12961-023-01011-8>
- Legislative process & terms*. (2024). University Of Washington. Geraadpleegd op 12 april 2024, van <https://www.washington.edu/opb/state-operations/legislative-process-terms/>
- Leys, M., Zaitch, D., & Decorte, T. (2016). De gevalstudie. In T. Decorte & D. Zaitch (Reds.), *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie* (3de editie). Acco.
- Lock, I., & Davidson, S. (2023). Argumentation strategies in lobbying: toward a typology. *Journal Of Communication Management*. <https://doi.org/10.1108/jcom-09-2022-0111>
- Maesschalck, J. (2016). Methodologische kwaliteit in het kwalitatief onderzoek. In T. Decorte & D. Zaitch (Reds.), *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie* (3de editie). Acco.
- Marschang, S., Thurley, G., Hoedeman, O., The European Public Health Alliance, & Corporate Europe Observatory. (2021). *Targeting the European Commission: The 7 lobbying techniques of big tobacco*.
- McCambridge, J., Mialon, M., & Mayhew, S. H. (2018). Alcohol industry involvement in policymaking: a systematic review. *Addiction*, *113*(9), 1571–1584.
<https://doi.org/10.1111/add.14216>
- Miller, D., & Harkins, C. (2010). Corporate strategy, corporate capture: Food and alcohol industry lobbying and public health. *CSP. Critical Social Policy/Critical Social Policy*, *30*(4), 564–589. <https://doi.org/10.1177/0261018310376805>
- Moodie, R., Stuckler, D., Monteiro, C., Sheron, N., Neal, B., Thamarangsi, T., Lincoln, P., & Casswell, S. (2013). Profits and pandemics: prevention of harmful effects of tobacco, alcohol, and ultra-processed food and drink industries. *Lancet*, *381*(9867), 670–679.
[https://doi.org/10.1016/s0140-6736\(12\)62089-3](https://doi.org/10.1016/s0140-6736(12)62089-3)

- Mortelmans, D. (2016). Het kwalitatief onderzoeksdesign. In T. Decorte & D. Zaitch (Reds.), *Kwalitatieve methoden en technieken in de criminologie* (3de editie). Acco.
- Mosher, C., & Akins, S. (2020). Recreational marijuana legalization in Washington State: Benefits and harms. In T. Decorte, S. Lenton, & C. Wilkins (Reds.), *Legalizing Cannabis Experiences, Lessons and Scenarios*. Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9780429427794>.
- OECD. (2010). Transparency and integrity in lobbying. In *Organisation For Economic Co-operation And Development*.
- OpenSecrets. (z.d.). *Revolving door*. <https://www.opensecrets.org/revolving-door>
- PDC. (z.d.). *Registration: Who is a lobbyist? How soon must I register?* Washington State Public Disclosure Commission (PDC). Geraadpleegd op 12 augustus 2024, van <https://www.pdc.wa.gov/registration-reporting/lobbying/lobbyists/registration>
- Sabet, K. A. (2021). Lessons learned in several states eight years after states legalized marijuana. *Current Opinion in Psychology*, 38, 25–30.
<https://doi.org/10.1016/j.copsyc.2020.07.018>
- Savell, E., Fooks, G., & Gilmore, A. (2015). How does the alcohol industry attempt to influence marketing regulations? A systematic review. *Addiction*, 111(1), 18–32.
<https://doi.org/10.1111/add.13048>
- Savell, E., Gilmore, A. B., & Fooks, G. (2014). How does the tobacco industry attempt to influence marketing regulations? A systematic review. *PloS One*, 9(2).
<https://doi.org/10.1371/journal.pone.0087389>
- Savolainen, R. (2014). The use of rhetorical strategies in Q&A discussion. *Journal Of Documentation*, 70(1), 93–118. <https://doi.org/10.1108/jd-11-2012-0152>
- Senate Bill 5367, 68th Legislature, State of Washington Regular Session. (2023).
<https://app.leg.wa.gov/billsummary?BillNumber=5367&Year=2023>
- Senate Bill 6220, 68th Legislature, State of Washington Regular Session. (2024).
<https://app.leg.wa.gov/billsummary?BillNumber=6220&Year=2024>
- Stockwell, T., Giesbrecht, N., Sher, A., Thomas, G., Vallance, K., & Wettlaufer, A. (2020). Lessons learned from the alcohol regulation perspective. In T. Decorte, S. Lenton, & C. Wilkins (Reds.), *Legalizing Cannabis Experiences, Lessons and Scenarios*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429427794>.

- Subbaraman, M. S. (2016). Substitution and Complementarity of Alcohol and Cannabis: A Review of the Literature. *Substance Use & Misuse*, 51(11), 1399–1414.
<https://doi.org/10.3109/10826084.2016.1170145>
- Van Dijk, T. A. (1997). What is Political Discourse Analysis? *Belgian Journal Of Linguistics*, 11, 11–52. <https://doi.org/10.1075/bjl.11.03dij>
- Van Zee, A. (2009). The Promotion and Marketing of OxyContin: Commercial Triumph, Public Health Tragedy. *American Journal Of Public Health*, 99(2), 221–227.
<https://doi.org/10.2105/ajph.2007.131714>
- Wheeldon, J., & Heidt, J. (2023). Cannabis and criminology: A history of race, addiction, and inconvenient research. *Journal Of Criminal Justice*, 85, 101991.
<https://doi.org/10.1016/j.jcrimjus.2022.101991>
- White, K. M., & Holman, M. R. (2009). Marijuana prohibition in California: Racial prejudice and selective-arrests. *Race, Gender & Class*, 19(3–4), 75–92.
- Wouters, O. J. (2020). Lobbying Expenditures and Campaign Contributions by the Pharmaceutical and Health Product Industry in the United States, 1999-2018. *JAMA Internal Medicine*, 180(5). <https://doi.org/10.1001/jamainternmed.2020.0146>
- Wren-Lewis, L. (2011). Regulatory Capture : Risks and solutions. In A. Estache (Red.), *Emerging Issues in Competition, Collusion, and Regulation of Network Industries*. CEPR Press. <https://hal.inrae.fr/hal-02803062>
- Yamashita, A., & Moonen, L. (2014). *Assembling multiple-case studies: potential, principles and practical considerations*. Association for Computing Machinery.
<https://doi.org/10.1145/2601248.2601286>

8 Perstekst

De invloed van de legale cannabisindustrie op het volksgezondheidsbeleid: een analyse van hun argumenten.

De legale cannabisindustrie groeit wereldwijd, met steeds meer landen die cannabis legaliseren. Strikte regulering is noodzakelijk voor de bescherming van de volksgezondheid, in het verleden hebben industrieën zoals de alcohol- en tabaksindustrie het volksgezondheidsbeleid naar hun belangen beïnvloed, daarom is het belangrijk om inzicht te krijgen in de argumenten die de opkomende legale cannabisindustrie gebruikt. Een onderzoek aan de Universiteit Gent identificeerde zeven retorische strategieën door een discoursanalyse van de argumenten die de cannabisindustrie gebruikte tijdens publieke hoorzittingen voor drie wetsvoorstellen tussen 2023 en 2024 in de staat Washington in de Verenigde Staten.

De opkomende legale cannabisindustrie

Steeds meer landen legaliseren cannabis voor recreatief gebruik, niet elk land doet dit volgens hetzelfde model. Het coffeeshopmodel in Nederland is bijvoorbeeld volledig anders dan het commercieel model dat gebruikt wordt in verschillende staten in Amerika, waaronder de staat Washington. Het commercieel model is gelijkaardig aan het alcoholmodel, hierbij kunnen cannabisbedrijven cannabis produceren en deze verkopen met winst. Daarom wil deze industrie dat het beleid en de regelgeving zo veel mogelijk in hun voordeel is, zodat ze hun winsten kunnen maximaliseren ook al gaat dit ten koste van de volksgezondheid. Het is dus belangrijk dat het beleid heel strikt en transparant is om de volksgezondheid te beschermen.

Lessen uit het verleden

In het verleden hebben legale drugsindustrieën, zoals de alcohol-, tabaks- en de farmaceutische industrie, die volgens een winstgevend model werken, het volksgezondheidsbeleid op verschillende manieren beïnvloed. Het is namelijk in het voordeel van de bedrijven om zoveel mogelijk winst te maken. Denk maar aan de periode dat er nog massaal reclame gemaakt mocht worden voor tabak of de reclame voor zware pijnstillers die heeft bijgedragen aan een opioïdecrisis in Amerika. Op basis van zowel eerder onderzoek als dit onderzoek blijkt dat de cannabisindustrie

gebruik maakt van gelijkaardige strategieën. Hierdoor kunnen we belangrijke lessen trekken uit het verleden om te voorkomen dat onze volksgezondheid in de toekomst wordt geschaad.

Huidig onderzoek

Het huidige onderzoek baseerde zich op de argumenten die de actoren van de cannabisindustrie in de staat Washington hanteren. De onderzoeksvraag "Welke argumenten gebruikt de legale cannabisindustrie tegen de overheid om zich te verzetten tegen beleidsvoorstellen die hun commerciële belangen schaden?" werd beantwoord aan de hand van een kwalitatieve meervoudige gevalstudie. Hierbij werd een deductieve discoursanalyse toegepast op 41 getuigenissen van 23 verschillende sprekers, verzameld tijdens acht openbare hoorzittingen over drie wetsvoorstellen in de staat Washington. Deze wetsvoorstellen hadden betrekking op de regulering van het THC-gehalte in cannabisproducten. Op basis van deze data werd onderzocht hoe de cannabisindustrie invloed probeert uit te oefenen op het volksgezondheidsbeleid en de studie vergeleek deze strategieën met die van andere industrieën zoals tabak en alcohol. De farmaceutische industrie en de voedingsindustrie maken ook gebruik van gelijkaardige methoden.

Resultaten onderzoek

De analyse identificeerde zeven retorische strategieën die de cannabisindustrie gebruikt, en deze lijken sterk op de strategieën van de tabaks- en alcoholindustrie. De meest gebruikte strategie was het voorstellen van alternatieve oplossingen zoals het organiseren van publieke voorlichtingscampagnes, ondanks bewijs dat deze vaak weinig resultaat opleveren. Andere strategieën waren onder meer het in twijfel trekken van onderzoek en wetenschap, het benadrukken van economische schade, het verschuiven van het probleem en het bekritisieren van het wetsvoorstel zelf.

De bevindingen van dit onderzoek zijn in lijn met eerder onderzoek en geven aan dat de cannabisindustrie actief probeert het volksgezondheidsbeleid te beïnvloeden door gebruik te maken van retorische strategieën die vergelijkbaar zijn met die van andere legale drugsindustrieën. Deze kennis kan dienen als een beleidsimplicatie voor belangenverdedigers van de volksgezondheid, die zich kunnen baseren op deze bevindingen om tegenargumenten te ontwikkelen en alternatieve verhalen te verspreiden die de gezondheid van het publiek beschermen. Verder onderzoek is aanbevolen om deze strategieën in verschillende contexten te onderzoeken en efficiënte tegenmaatregelen te ontwikkelen die onbevooroordeelde beleidsvorming bevorderen.

9 Bijlagen

Data Management Plan (DMP)

Plan Overview

A Data Management Plan created using DMPonline.be

Title: Retorische strategieën van de legale cannabisindustrie: een kwalitatieve analyse van het discours

Creator: Elise Namèche

Principal Investigator: Elise Namèche

Affiliation: Ghent University (UGent - UZ Gent)

Template: Faculty of Law & Criminology DMP +

Principal Investigator: Elise Namèche

Project abstract:

Masterproef Elise Namèche - master in de criminologische wetenschappen

Deze masterproef analyseert de argumenten gebruikt door de legale cannabisindustrie bij het verdedigen van haar commerciële belangen bij de overheid aan de hand van een kwalitatieve discoursanalyse.

ID: 206642

Start date: 01-10-2023

End date: 15-08-2024

Last modified: 16-08-2024

Retorische strategieën van de legale cannabisindustrie: een kwalitatieve analyse van het discours

Law & Criminology DMP +

Administrative Data

Date of first version

16/07/2024

Date of last update

16/08/2024

1. Data Collection

1.1 What data will you collect or create?

De data die werd gebruikt voor dit onderzoek zijn de transcripties van getuigenissen tijdens commissies in Washington. De data werd verzameld op via de website van Washington State Legislature (<https://leg.wa.gov/>).

Deze transcripties werden bewerkt in een Worddocument. De transcripties waren in totaal 32 pagina's. Een codeboek werd via NVivo opgesteld.

Er werden geen bestaande datasets gebruikt.

1.2 How will the data be collected or created?

- De data werd verzameld via de website van Washington State Legislature (<https://leg.wa.gov/>). De transcripties die op deze website staan werden gedownload en aangepast waar nodig.
- De data werd geanalyseerd via NVIVO 14.23.3 (61)
- De verschillende getuigenissen werden opgeslagen als 'Nummer getuigenis_dag_maand_commissie' bijvoorbeeld: '1_HB2320_16_01_House_Regulated_Substances_&_Gaming' wijst op de 1e getuigenis en deze is afkomstig van House Bill 2320, werd afgelegd op 16 januari voor de House commissie regulated substances and gaming.

2. Data Documentation and Metadata

2.1 How will you document the data?

- Er zijn geen bijkomende documenten nodig om de data te begrijpen.

- De vorm van documentatie is de masterproef.

3. *Ethics, Legal Issues and Confidentiality*

3.1 How will you manage ethics? Choose one of the options from the dropdown menu and briefly motivate your choice in the 'Comment' box below.

- Approval by the Ethical Committee of the Faculty is neither required nor desirable
- Er is geen goedkeuring nodig.
- De data is publiek toegankelijk voor iedereen.

3.2 How will you manage any confidentiality issues?

- Er werden geen vertrouwelijke gegevens verzameld voor dit onderzoek.
- Er is geen informed consent nodig.
- De data staat op de harde schijf van de onderzoeker en op OneDrive.

3.3 How will you manage intellectual property rights issues?

N.v.t.

4. *4. Data Storage and Backup during Research*

4.1 How will you store and backup data during research?

- Op de harde schijf van de onderzoeker en op OneDrive van de onderzoeker.
- Er is voldoende ruimte beschikbaar om alle data op te slaan.
- Indien er een probleem zou zijn met de harde schijf kan de onderzoeker via OneDrive terug aan de data.
- Zowel de persoonlijke OneDrive als de OneDrive van de universiteit werden gebruikt.

4.2 How will you ensure that stored data are secure?

- Zowel de harde schijf als de OneDrive zijn beschermd met een wachtwoord. Indien er een probleem zou optreden met de harde schijf is de data automatisch ook opgeslagen op OneDrive. Data is nooit gedeeld met andere mensen.

5. *Data Selection and Preservation after Research*

5.1 Which data should be retained for preservation and/or sharing?

- Er moet geen data vernietigd worden na het onderzoek.

5.2 What is the long-term preservation plan for the selected datasets?

n.v.t.

6. Data Sharing

6.1 Are any restrictions on data sharing required?

- Er zijn geen restricties met betrekking tot het delen van de data.
- De data werd niet gedeeld enkel de resultaten van het onderzoek.

6.2 How will you share data selected for sharing?

- Citaten worden voor de masterproef, er staat ook een lijst in de masterproef met alle namen van de sprekers samen met hun functie, het bedrijf waar ze voor werken, voor welke wetsvoorstellen ze gesproken hebben en of ze geregistreerd zijn in het lobbyregister.

7. Responsibilities and Resources

7.1 Who will be responsible for data management?

De onderzoeker.

7.2 Will you need additional resources to implement your DMP?

Nee.

GDPR Record

Collection and processing of personal data

1. Are you collecting or processing personal data?

- Yes
- Van de getuigenissen wordt verzameld: de naam, voor welk bedrijf ze werken / welk bedrijf ze verdedigen, hun functie, of ze voor of tegen het wetsvoorstel zijn en of ze in het lobbyregister staan.

2. In what format are you collecting or processing the personal data?

- Digital

3. Are you collecting or processing primary personal data and/or secondary personal data?

- Secondary personal data

De data werd verzameld uit video-opnames van getuigenissen via de website van Washington State Legislature (<https://leg.wa.gov/>).

4. If you are processing secondary personal data, will you inform the persons whose personal data are being processed or have they already been informed?

- No

5. If no, explain why it is impossible or why it would take a disproportionate effort to inform the persons whose personal data are being processed.

Deze data is publiekelijk toegankelijk voor iedereen en de mensen die een getuigenis afleggen zijn zich hiervan bewust. Bovendien is er geen overzicht beschikbaar van de contactgegevens van iedereen die is gaan getuigen.

6. How will the personal data be processed?

- Raw personal data, i.e. non-pseudonymised or non-anonymised (explain below)

De data is publiek toegankelijk en moet daarom niet geanonimiseerd worden.

7. If you are going to process personal data in a pseudonymised form, describe the method of pseudonymisation, where you will keep the key, and who has access to it.

n.v.t.

Categories of personal data & data subjects

8. Are you collecting/processing any of the following special categories of data?

- None of the above

9. Which other categories of personal data are you collecting/processing?

- Identification data (names, titles, addresses, phone numbers, passport numbers, IP addresses, cookies, electronic location data (GPS, mobile phone)...))

10. Whose personal data are you collecting/processing?

- Others (please specify below)

Mensen die zijn gaan getuigen in een publieke hoorzitting in Washington voor enkele specifieke wetsvoorstellen.

11. Will your research be seriously hampered if the persons whose personal data are being collected/processed exercise their right to access, to rectification, to restriction of processing, to be forgotten, to data portability and/or to object?

- No

De data is afkomstig van een publieke hoorzitting.

12. If yes, please justify the need to deviate from one or more of the rights mentioned in question 11. A justification is required for each deviation.

n.v.t.

Purpose(s) of the processing

13. What is/are the purpose(s) of the personal data processing?

Voor een onderzoek van een masterproef in de criminologische wetenschappen.

14. What is the legal ground for the processing? If the data are being processed for multiple purposes, you must describe the legal ground for each purpose.

- The research is necessary for the purposes of the legitimate interests of Ghent University and/or Ghent University Hospital, yet results in no high risks for the individuals participating in the research.

Publiek toegankelijke informatie.

15. If you are processing special categories of personal data (see question 8), on which exception is this based?

n.v.t.

GDPR responsibility

16. Which institution(s) is/are involved in the research?

- Ghent University

17. Is there another university, hospital, research institute or partner involved in the research (besides Ghent University and/or Ghent University Hospital)? If yes, specify below.

- No

18. Please specify who determines the purposes ('why') and the means ('how') of the research.

- This is determined within Ghent University: UGent is the data controller.

Data transfers & categories of recipients

19. Are you disclosing/sharing/transferring personal data beyond your project team, either with recipients in UGent or UZ Gent, or with external recipients during or after your research?

- No

20. If yes, to or with which categories of recipients are the personal data being disclosed/shared/transferred?

N.v.t

21. If yes, where are the personal data being disclosed/shared/transferred to?

N.v.t

22. What is/are the purpose(s) of the data transfer?

N.v.t.

23. What is the legal ground for the data transfer? If there will be multiple data transfers, you need to indicate the legal ground for each data transfer.

Retention period

24. What is the envisaged retention period for the different categories of personal data? Please motivate.

Gedurende 5 jaar, zoals de richtlijnen van de UGent aangeven.

Risk analysis

25. To analyse the possible risks associated with the processing of personal data, please tick the boxes that apply to this research.

- The research involves the systematic monitoring of persons in one or more publicly accessible areas.

26. Does the research constitute a probable high-risk processing? If you ticked two or more boxes in question 25, the answer is 'yes'.

- No

Security measures

27. What technical and organisational security measures are in place to protect personal data?

- I hereby confirm that I carry out my research in accordance with the guidelines on information security of UGent and/or UZ Gent.

28. If you have motivated the need to deviate from one or more of the rights of the persons whose personal data you are collecting/processing in question 11 and 12, please describe which safeguards are put in place to protect their rights and freedoms.

n.v.t